

CÁC NGƯỜI PHẢI ĐƯỢC SANH LẠI

...buổi sáng đêm Giao Thừa, trong sự hầu việc Chúa. Và Anh Neville và tôi đang cố gắng đồng ý với nhau, và chúng tôi đã, nói về, những gì chúng tôi sẽ làm. Tôi đã cố gắng mời anh ấy lên đây và giảng sáng nay cho tất cả anh em, và để việc đó cho tôi tối nay, vậy là đã xảy ra sự bất ổn, nên tôi giảng cả sáng và tối nay. Cho nên, anh ấy là một người bán hàng giỏi. Và vì vậy trước khi chúng ta có...bắt đầu lớp học, tôi đã nói với anh ấy rằng chúng ta sẽ có một lớp học, giống như không có quá nhiều người trong chúng ta ở đây sáng nay, và chỉ cần có một lớp học thôi. Trước khi tôi làm điều này, tôi muốn đưa ra một thông báo nhỏ. Tôi có...

² Chúng ta có một số người từ New York đã đến đây, để nhóm lại với chúng ta. Tôi cho rằng tôi chưa bao giờ gặp những người này. Anh Neville nói anh ấy vừa nói về điều đó. Tối hôm qua tôi nghe nói rằng họ đã...nhà di động của họ đã bốc cháy và phá hủy nhà di động của họ. Tôi đi ra ngoài để gặp những người ấy, và dường như là những người Cơ-đốc tốt đẹp, đáng yêu. Và họ, hầu như những người nghèo nàn, giống như tất cả chúng ta, và Anh Wood và hai hay ba người chúng ta sẽ đến với nhau và xem thử chúng ta có thể mua cho họ một căn nhà di động khác không. Và họ rất êm dịu và nói rằng họ...sự bảo hiểm mà họ đã thực hiện nó, họ đã ở trong tình trạng khó khăn và phải hủy bỏ bảo hiểm. Nhưng, tuy nhiên, người đại diện đã thanh toán hợp đồng bảo hiểm, hoặc, và họ nhận—nhận lại tiền bảo hiểm cho nhà di động của họ, mà có lẽ sẽ có thể thay thế nhà di động lần nữa. Họ sẽ biết điều đó, tôi nghĩ, thứ Hai hay thứ Ba, hay điều gì đó giống như thế, hay thứ Ba, tôi tin là vậy. Và vì vậy chúng ta muốn chia—chia sẻ nỗi buồn của họ, làm mọi thứ mà chúng ta có thể để—để giúp đỡ họ, để cho họ biết rằng chúng ta—chúng ta là anh chị em trong Chúa Jêsus Christ, và có tình cảm với nhau. Và—và tôi nghĩ rằng mỗi người sẽ muốn cảm thấy như vậy, để giúp đỡ họ một

chút vào lúc này. Điều đó hơi khác thường, tôi nghĩ, tôi chưa bao giờ nhận tiền dâng trong đời, và tôi—tôi sẽ để Anh Neville làm điều đó. Điều đó—điều đó đã làm cho vấp phạm, phải không? Nó ổn thôi. Cảm ơn, Anh Ben. Chỉ một người nào đó, điều gì đó, chỉ một chút gì đó mà anh em có mà anh em có thể giúp đỡ cho họ, tôi chắc chắn điều đó sẽ được cảm kích.

Anh Neville, đến đây. Tôi không biết làm thế nào. Anh cứ làm bất cứ điều gì anh nghĩ.

[Anh Neville nói, “Cảm ơn, Anh Branham. Và tôi thích làm điều gì đó theo cách này, bởi vì chính điều này giúp chúng ta giống như Đấng Christ hơn và thuộc linh. Đôi khi người ta nói, ‘Tôi muốn anh cầu nguyện cho tôi để tôi sẽ là một Cơ-đốc nhân tốt hơn.’ Ồ, tôi...Tôi đã cầu nguyện cho anh em rồi, bây giờ tôi sẽ chỉ cho anh em cách trở thành người đó như thế nào. A-men. Đó là cách để thực hiện điều đó, và mở ra lòng trắc ẩn của anh chị em. Và tôi cũng biết điều đó, Anh Elliott, anh ấy không cầu xin sự thông cảm vì điều đó, nhưng anh ấy là một người tàn tật, và vì vậy...và đã thất nghiệp. Vì vậy chúng ta sẽ chỉ, sáng nay, mở lòng mình ra và giúp đỡ những người này. (Tôi tin, đây là những đĩa nhận tiền dâng, ở đây. Vâng.)—Bt.]

[“Lạy Cha Thiên thượng, sáng nay, chúng con hướng về Ngài, khi chúng con nhận lãnh điều này; xem xét lại chính mình, Ngài đã ban phước cho tất cả chúng con như thế nào, và ban cho chúng con những của cải vật chất này như là cần thiết cho lợi ích và phúc lợi của chúng con. Chúng con, sáng nay, dâng lên Ngài điều này mà chúng con mở rộng ra như một phần nhỏ của lòng trắc ẩn của chúng con. Lòng thương cảm của Ngài thật lớn lao!”] Vâng. [“Nhưng, lạy Chúa, chúng con biết ơn nếu chúng con có thể có một chút lòng trắc ẩn, như Ngài đã có rất nhiều lòng trắc ẩn đối với chúng con. Đây là những người yêu dấu này ở giữa chúng con, Đức Chúa Trời ôi, và chúng con cầu nguyện sáng nay rằng bây giờ Ngài sẽ ban phước cho chúng con khi chúng con mở lòng mình. Và Ngài nhận lấy chúng, làm như Ngài muốn thấy tốt nhất bởi Thánh Linh Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus, và vì cố Ngài. A-men.”] A-men.

[Các anh em mất khoảng bốn phút để chuyển những đĩa

tiền dâng, nhận tiền dâng của hội chúng cho gia đình Elliott, khi người đàn piano chơi nhiều bài thánh ca.]

³ Tôi nghĩ, có lẽ, trong khi họ đang làm điều đó, sẽ cho tôi một cơ hội nhỏ để rút ra điều gì đó để nói về sáng nay, từ một số đề tài cũ và những điều tôi đã viết ra trên một mảnh giấy. Tôi đoán tất cả các thầy giảng đều làm thế. Tên của những người này, bây giờ, mà nhà di động bị cháy là gì? [Anh Neville nói, “Elliott.”—Bt.] Elliott. Có Anh và Chị Elliott và con trai của họ ở trong tòa nhà sáng nay không? Nếu có, mời anh chị đứng lên, và nói, cứ nói thật nhiều như “Chúng tôi cảm ơn vì sự...” với mọi người, ồ, được rồi. Anh có lời nào muốn nói không, Anh Elliott hay Chị Elliott, và với mọi người? [Anh Elliott bày tỏ lòng biết ơn của họ.] Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Elliott. Điều đó rất tốt. Cảm ơn anh chị. Xin Chúa ở cùng anh, anh và Chị Elliott và con trai anh chị.

⁴ Những người đó đến từ New York. Tôi không biết họ đã ở đây. Họ nói tôi đã mời họ đến một cuộc phỏng vấn, hoặc cầu nguyện với họ hoặc điều gì đó, lúc nào đó. Tôi đã không biết họ cho đến khi tôi gặp họ ngày hôm qua, và thấy họ là những Cơ-đốc nhân dễ mến, những người rất tử tế. Và họ đã sống ở New York, trên Thung lũng Sông Hudson ở đâu đó, và có thể qua bằng ghi âm hay điều gì đó họ đã tin Sứ điệp, và bán hết, dọn đến, chỉ dâng đời sống và thời gian của họ cho Đấng Christ. Và chúng ta muốn anh em biết đây là sự biểu lộ nhỏ của chúng ta, Anh và Chị Elliott, rằng chúng ta cũng là những người kiêu ngạo. “Chúng ta là những người hành hương và những khách lạ trong thế gian này. Chúng ta đang tìm kiếm một thành phố mà Đấng Xây Dựng và Người Tạo Dựng là Đức Chúa Trời.” Và khi sự bất hạnh giáng xuống với anh em về những điều này, ma quỷ đang cố gắng đốt cháy anh em và xua đuổi anh em, chúng tôi ở với các bạn một trăm phần trăm, để đứng đằng sau các bạn trong mọi việc mà chúng tôi có thể làm để giúp bạn trở lại với đôi chân của mình lần nữa. Hãy đứng dậy trong Danh Chúa Jêsus và tiến bước. Đừng—đừng nhìn xuống, không. “Người công bình bị nhiều tai họa, nhưng Đức Chúa Trời giải cứu họ ra khỏi tất cả.” Và vì vậy chúng ta—chúng ta biết chúng ta trông đợi những điều này xảy ra, nhưng chúng ta biết rằng chúng ta cũng nhìn vào Đấng Cứu Rỗi của

chúng ta, Đấng còn hơn là một kẻ chinh phục, chúng ta thì, ở trong Ngài Đấng đã cứu chuộc chúng ta.

⁵ Bây giờ, hôm nay là một ngày trọn vẹn, và sáng nay tôi đã suy nghĩ ở đó, tôi chỉ nghĩ mình sẽ dạy một lát trong một lớp học trường Chúa nhật. Giống như, làm cho nó thành một lớp học trường Chúa nhật sáng nay. Và tối nay lúc bảy giờ ba mươi, tôi muốn, nếu đó là ý muốn của Đức Chúa Trời, mang đến Sứ điệp Năm Mới của—của tôi, như Chúa nhật hay tối Chúa nhật vừa rồi tôi đã mang đến Sứ điệp Giáng sinh của tôi. Và tối nay tôi sẽ mang đến Sứ điệp Năm Mới của tôi lúc bảy giờ ba mươi, ý Chúa. Anh Neville sẽ có sứ điệp Năm Mới của anh ấy, và tôi thấy Anh Stricker ở trên đây và Anh Collins, và, ồ, những mục sư truyền đạo khác ở chung quanh, và Anh Palmer ở trên đây với chúng ta, từ Georgia, và—và những người khác xung quanh. Đó là các mục sư truyền đạo, anh em sẽ nghe từ họ tối nay.

⁶ Rồi tôi đã gọi điện cho Anh Neville ngày hôm qua, và về điều gì đó đánh động lòng tôi, thấy đây là thì giờ Năm Mới, và cũng là ngày đầu tiên, giống như Chúa nhật đầu tiên, tại sao không, tối nay, thay vì có một cuộc họp mặt lớn và la hét và tiếp tục giống như phần còn lại của thế gian làm, chúng ta hãy dự tiệc thánh lúc nửa đêm. Thấy không? Đấy, hầu việc Chúa. Anh Neville đồng ý rằng anh nghĩ nó sẽ rất thích hợp. Và tối nay, ý Chúa, tôi sẽ hầu việc tiệc thánh lúc mười hai giờ tối nay. Và chúng ta sẽ bắt đầu Năm Mới, không phải bằng cách la hét và mất trật tự, mà sẽ ổn thôi nếu họ muốn làm điều đó, nhưng chúng ta hãy cứ làm cho nó thiêng liêng và chân thành hơn, và chúng ta hãy đến gần năm nay trong cách chân thành với Đấng Christ, dâng tất cả những gì chúng ta có, và lời hứa của chúng ta. Không phải lật sang một trang mới hay điều gì đó giống như thế, bắt đầu một năm mới, chúng ta không tin vào thứ đó. Anh em chỉ lật ra một trang mới để—để thổi bay nó trở lại vào ngày hôm sau, vì vậy chúng ta hãy lật lại đời sống của chúng ta cho Ngài, và dự tiệc thánh tối nay lúc nửa đêm. Và tôi tin đó là lần đầu tiên mà tôi từng nhớ, kể từ khi tôi là một mục sư, từng làm điều đó. Anh còn nhớ điều đó không, Anh Neville? Nhưng điều gì đó mới mẻ đối với chúng ta bây giờ, và hiếm khi Năm Mới đến gần như thế này, anh em biết

đấy, vì vậy thật sự—thật sự đập vào mắt tôi, và tôi nghĩ nó sẽ gây ấn tượng mạnh.

7 Tôi cho rằng đây sẽ là lần cuối cùng tôi có thể nói chuyện với tất cả các bạn một lúc nào đó, bước vào Năm Mới, bước ra cánh đồng, trong sự hầu việc Chúa. Tôi sẽ rời đi khoảng tuần tới, hoặc ngày đầu tiên của tuần sau, đến Phoenix, trong khoảng mười lăm, mười sáu buổi nhóm liên tục, tất cả qua các thung lũng, và lên qua Sunny Slopes và Scottsdale, và tất cả xung quanh qua những thung lũng ở đó. Và rồi chúng ta có Hội đồng Thương gia Cơ-đốc bắt nguồn từ đó, mà là một hội đồng năm ngày vào cuối tất cả những buổi nhóm này. Họ đã sắp xếp để tôi có thể nói với tất cả các giáo phái, mỗi một nhà thờ của họ khắp toàn bộ khu vực đô thị của Thung lũng Maricopa ở Phoenix. Và chúng bắt đầu vào ngày mười lăm. Vì vậy tôi sẽ rời khỏi đây sớm khoảng mười ngày, để...Tôi có lẽ dừng lại để gặp người bạn tốt của tôi, Anh Moore, và nhiều người trong số họ đi xuống. Rồi trời sẽ có tuyết trên những con đèo, và vân vân, và đi đúng lúc. Và rồi tôi... nhiều người trong các bạn là những mục sư truyền đạo.

8 Và Anh Roy Borders, nếu anh ấy ở đây sáng nay, anh ấy thường giữ trật tự các buổi nhóm khi họ mời các buổi nhóm. Và trong những ngày lễ Giáng sinh này, ồ, tôi thường làm một lịch trình về nơi mà năm sau, nhưng năm nay bằng cách nào đó tôi cảm thấy không làm điều đó. Tôi cảm thấy rằng tôi sẽ đi và có một buổi nhóm, và rồi nơi Ngài dẫn tôi đến buổi nhóm tiếp theo tôi sẽ đi từ đó. Và rồi từ buổi nhóm kế tiếp, bất cứ ở đâu, cứ đi như Ngài dẫn dắt tôi.

9 Và bây giờ đang trông đợi điều gì đó xảy ra trong năm nay. Và nhiều khả năng đã đến với tôi gần đây. Buổi sáng nọ một khả năng tuyệt vời lần nữa và tất cả đều liên quan và trông giống như một điều gì đó lớn lao sắp xảy ra. Vì vậy tôi cứ tin cậy Ngài. Một số trong chúng thậm chí tôi không hiểu. Và chúng ta không hiểu những khả năng, chúng giống như một cách tượng trưng hơn và đôi khi chúng ta không hiểu chính xác, nhưng chúng ta biết rằng chúng đúng, dù sao đi nữa. Vì vậy, chúng sẽ ứng nghiệm. Tôi viết chúng xuống.

10 Và vì vậy tôi tin rằng nó cũng được thông báo, hoặc điều nào

nên xảy ra, rằng cả ban trị sự và ban chấp sự sẽ gặp nhau ở đây tại đền tạm trong sự hiệp một, buổi nhóm chung, bảy giờ tối mai. Bây giờ cho phép tôi thông báo điều đó một lần nữa để nếu các chấp sự, bất cứ nơi nào họ, nếu họ ở trong phòng khác họ có thể nghe trên mi-crô nhỏ, rằng tối mai lúc bảy giờ, cả mục sư—cả mục sư, ban chấp sự và trị sự, tôi vừa được bảo cách đây một lát rằng họ sẽ họp lại tối mai. Và Anh Neville muốn gặp ban chấp sự của mình và nói chuyện với họ, và các ủy viên trị sự có thì giờ nhóm họp thường lệ của họ, và vì vậy họ sẽ gặp nhau tối mai.

¹¹ Bây giờ, sáng nay, trước khi chúng ta đến gần Lòi, bây giờ, ồ, chúng ta đừng vội vàng về bất cứ điều gì. Anh em có cả ngày hôm nay, và tối nay và ngày mai, chúng ta hãy dành thời gian của mình và—và không vội vàng cho qua những điều này. Dĩ nhiên, tôi biết mọi người trở nên mệt mỏi hoặc kiệt sức và, hoặc, muốn về nhà, anh em biết đấy, vì họ...vội vàng, đã có bữa ăn tối của họ, và chồng họ đang chờ đợi nó. Tại sao, thế thì, điều đó—điều đó được thôi, cứ lạng lẽ đi ra. Và—và—và những người còn lại của anh em muốn ở lại, được rồi. Và chúng ta không...Anh em không phải làm việc ngày mai, bây giờ, và vì vậy chúng ta chỉ mất thời gian của mình. Và đó là lý do tôi nghĩ thay vì chỉ giảng trong khoảng ba hay bốn giờ đồng hồ, tôi sẽ mất tám hay mười giờ để giảng dạy. Anh em hiểu không? [Anh Branham và hội chúng cười—Bt.]

¹² Tất cả những người đó từ Georgia và Alabama đã làm cho tôi cảm thấy rất tuyệt vời đêm nọ. Tôi tin rằng tôi đã ở ngoài văn phòng, và tất cả đều đi hết ngoài Billy, và anh ấy nói...Anh West và họ, là những người bạn rất trung thành, tôi không thấy họ ở đây, nhưng tôi cho rằng họ có ở đây, đã gọi lên và nói, “Ồ, có phải Anh Branham sẽ dạy lớp Trường Chúa nhật, sáng Chúa nhật không?” Và trời đang đóng băng ở Louisville, tin tức cho biết họ đang chặn các đường cao tốc vào và ra, và trơn trượt trên các con đường.

¹³ Billy nói, “Ồ, đó là một khả năng có thể xảy ra,” nói, “anh ấy đi xuống đó.” Nói, “Có lẽ Anh Neville hoặc anh ấy, một người.”

¹⁴ Nói, “Ồ, khả năng đó khá tốt, chúng ta đến đây!” Suốt con đường từ dưới Alabama, và trên những con đường trơn trượt,

và tôi—tôi không xứng đáng có những người bạn như thế. Bây giờ, điều đó đúng. Tôi—tôi không xứng đáng có những người bạn như thế. Có điều gì đó về nó. Và tôi thật ghét thông báo về buổi nhóm, biết rằng tôi có những người tin Sứ điệp, và—và đến, và—và họ yêu mến tôi.

¹⁵ Và tôi—tôi luôn muốn được yêu thương. Khi tôi còn nhỏ tôi không được ai yêu mến. Không ai muốn liên quan gì đến tôi cả. Tôi đã ở đây tại Indiana, được sinh ra ở Kentucky, vì vậy tôi là loài chim có đốm cánh đỏ đối với những đứa trẻ này ở đây. Trong gia đình, tất cả các cậu con trai, hầu như, đều hút thuốc và uống rượu và mọi thứ, trừ tôi. Và tôi đã—tôi là một người bị ruồng bỏ trong gia đình, và một người bị ruồng bỏ trong trường học, và trong công việc tôi là một người bị ruồng bỏ, và mọi nơi tôi đến tôi đều bị ruồng bỏ. Và rồi cuối cùng khi tôi tìm thấy Người nào đó thật sự yêu thương tôi, Chúa Jêsus, và Ngài phán, “Ta sẽ ban cho ngươi những người cha, người mẹ, các anh, các chị, và những người bạn.”

¹⁶ Và rồi điều lạ thay sự quan phòng khôn ngoan vĩ đại của Ngài, về cách Ngài thực hiện các công việc trong Ngài, ra. Dường như tình yêu đó có một cảm giác lạ lùng với nó; không phải là một cảm giác, nhưng một—một phản ứng. Và rồi tôi nhìn ra giữa dân sự, khi Ngài kêu gọi tôi làm tôi tớ của Ngài, và tôi nhìn ra giữa vòng dân sự và thấy tội lỗi đang len lỏi vào, thế thì tôi phải đổ nước mắt trong đó với tất cả những gì ở trong tôi, anh em thấy đấy, để xé nó ra. Và điều đó làm cho nó có vẻ khó khăn đối với... với cách nhìn của tôi về nó, tại sao, để nói những điều đó. Nhưng, tuy nhiên, tận đáy lòng, tình yêu đích thực hành động như thế. Đấy, tình yêu đích thực.

¹⁷ Bây giờ, nếu cậu bé hay con gái nhỏ bé của bạn đang chơi trên đường phố nơi những chiếc xe hơi đang chạy, và anh em biết sớm hay muộn chúng sẽ bị thương. Bây giờ, nếu nó nói, “Ồ, Cha ơi, con muốn ở ngoài đây,” bạn sẽ nói chẳng, “Xin ban phước cho tấm lòng bé nhỏ của con, Junior, con cứ đi ra và chơi trên đường phố”? Đó không phải là một người cha thực sự. Nếu anh em phải giật đứa bé đó vào và đánh nó một phát, mắng mỏ nó, trói nó lại, bất cứ điều gì khác, tránh cho nó ở ngoài đường phố

đó, nó sẽ bị giết. Đúng thế không? Ồ, đó là cách anh em phải làm với Phúc âm. Anh em phải lay động và thúc đẩy, và—và—và cố gắng làm mọi thứ có thể để giữ cho mọi người được vào hàng ngũ. Bây giờ, tôi hy vọng mọi người hiểu điều đó theo cách đó. Tôi—tôi chỉ tin rằng một ngày nào đó ở đây sau khi tất cả kết thúc và rồi khi những tấm màn che được lấy ra trước mặt chúng ta, chúng ta sẽ hiểu lúc đó.

¹⁸ Anh Way, tôi...quyển Kinh Thánh tốt đẹp đó mà anh và Chị Way đã tặng tôi cho một món quà Giáng sinh, đó sẽ là một điều tốt để giữ những ghi chú của tôi thay vì một cuốn sách như thế này, khi tôi có cơ hội để đánh máy nó ra. Không muốn viết, bởi vì tôi không thể viết ra, và làm thế nào người khác sẽ làm điều đó? Tôi đã nói với họ rằng tôi đã viết tốc ký hết tất cả những bài viết của riêng mình. Và tôi phải tự nghiên cứu điều đó để thấy những gì tôi đã nói. Và tôi—tôi sẽ đánh máy ra ngày nào đó. Đó là một quyển Kinh Thánh có những tờ giấy rời để ghi chú, nơi mà anh em có thể chỉ ghi giống như ở đây. Tôi có hai đề tài ở đây sáng nay, hai chỗ tôi muốn đọc. Và trong Kinh Thánh này mà anh ấy đã đưa cho tôi, anh em kéo nó ra như thế này, và có thể lấy một tờ rời từ Sáng thế ký, Khải huyền, bất cứ nơi nào, và đặt chúng lại với nhau, và đọc chúng ra ngay như thế, đấy. Và rồi một nơi nhỏ ở phía sau đây với một tờ giấy trắng, anh em có thể lật lui lại ngay với chúng, với tất cả lời Kinh Thánh đã viết xuống về sứ điệp đó và các thứ. Thật tuyệt vời. Vì vậy tôi hy vọng rằng tôi sẽ giúp chinh phục nhiều linh hồn cho Đấng Christ với nó.

¹⁹ Xin Chúa ban phước cho mỗi người trong anh chị em. Tôi muốn nói lại vì những món quà Giáng sinh tốt đẹp mà mỗi người tặng cho tôi. Hội thánh cho tôi một bộ đồ mới, ồ, tôi thật biết ơn điều đó! Và tôi có hai bộ đồ mới cho lễ Giáng sinh. Người anh em của tôi, nhà thờ nhỏ dưới Macon, Georgia, ở dưới đó, Anh Palmer, đã gửi cho tôi một bộ đồ mới. Và đền tạm tặng cho tôi một bộ đồ mới, và có rất nhiều thứ tốt đẹp được tặng, và—và những món quà Giáng sinh dưới hình thức tiền. Mà, cơ quan thuế thu nhập nói với tôi rằng nếu đó là một món quà Giáng sinh và được viết “quà Giáng sinh” hay “quà Sinh nhật,” bất cứ thứ gì, thì anh em có thể nhận nó; nếu không thì tôi phải...nó—

nó đi vào công việc, điều đó ổn thôi. Và tôi chắc chắn cảm ơn mỗi người trong các bạn, vợ và tôi, và các con, và tất cả chúng tôi bày tỏ lòng biết ơn đối với từng người, mỗi người trong anh chị em, thật tử tế. Chúng tôi ước gì chúng tôi có thể trở về và tặng lại mỗi người một món quà, nhưng các bạn thật không thể làm điều đó, anh em biết đấy, anh em thật sự...Chà, tôi—tôi không thể làm điều đó. Tôi ước gì tôi có thể, nhưng tôi—tôi thật sự không thể. Tôi tin chắc anh em hiểu. Và tôi biết đó cũng là cảm xúc của người anh em yêu quý của tôi đang ngồi ở đây. Chúng ta chỉ cảm thấy mọi người yêu mến chúng ta như thế, chúng ta biết ơn họ sâu sắc.

²⁰ Bây giờ, chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện, và sẵn sàng, cho bắt đầu Sứ điệp sáng nay.

Vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống chúng ta đến bây giờ, một cách tỉnh táo, và trong sự kính sợ Ngài, chúng ta đến trong Danh Đức Chúa Jêsus, biết rằng chúng ta không thể đến và nói, “Bây giờ, thưa Cha, đây là William Branham, hay, Orman Neville,” hay chúng ta có thể là bất cứ ai, chúng ta sẽ bị từ chối nhanh chóng. Nhưng chúng ta có sự đảm bảo rằng Ngài đã phán, “Nếu các người cầu xin Cha bất cứ điều gì trong Danh Ta, thì điều đó sẽ được ban cho.” Vì vậy tôi không nghĩ tôi có thể nhận được, sử dụng tên của tôi, bất cứ điều gì từ Ngài. Nhưng tôi biết rằng khi tôi sử dụng Danh Con Ngài, thì tôi nhận được lời thỉnh cầu của mình, vì chính trong Ngài mà tôi tin cậy. Chính trong Ngài mà chúng ta sống và có sự hiện hữu của chúng ta. Và chúng ta biết ơn sáng nay, Đức Chúa Trời, vì tất cả những gì Ngài có ý nghĩa đối với chúng ta, và đó là sự sống và sự hiện hữu trọn vẹn của chúng ta.

²¹ Con cảm ơn Ngài vì hội thánh nhỏ này, vì mục sư của nó, và vì các ủy viên trị sự và các chấp sự, tất cả các thành viên. Và con biết ơn vì Đức Thánh Linh trông nom họ. Nguyện xin Đức Thánh Linh vĩ đại đó liên tục dẫn dắt họ và hướng dẫn họ vào những con đường mà Ngài sẽ cho họ đi vào. Đọc trong Giao Ước, Cựu và Tân, và cũng trong *Thời đại Nicaea*, và cách mà khi bệnh tật ập đến giữa các thánh đồ, cả hội thánh cùng đi với nhau, với một tấm lòng họ đã kêu cầu Đức Chúa Trời, và lời thỉnh cầu

của họ đã được chấp nhận. Mỗi người trong họ như những chi thể của Thân thể Đấng Christ, kiêng ăn và cầu nguyện, và Đức Chúa Trời đã nghe và nhậm lời cầu nguyện. Lạy Cha, xin cho hội thánh nhỏ bé này được gắn bó trong tình yêu thương với nhau và Đức Thánh Linh, cho đến nỗi nó sẽ trở nên giống như một trong những người đó, rằng sẽ không có xích mích nào giữa chúng con trong năm sắp tới này. Xin cho có tình yêu thương tin kính như vậy, và mọi người bước đi trong đường lối của Đấng Christ, cho đến khi nhiều người hành hương mệt mỏi dọc đường sẽ đến và được cứu. Xin cho điều đó được nói rằng khi anh em bước vào những cánh cửa của tòa nhà nhỏ, rằng sự Hiện diện của Đức Chúa Trời đáp ứng anh em với sự chào đón êm dịu. Xin cất bệnh tật ra khỏi giữa chúng con, Chúa ôi.

²² Và chúng con biết ơn vì chúng con có những tấm lòng đói khát để nghe Lời Ngài. Xin tiếp tục làm khao khát tấm lòng của chúng con cho Ngài, Chúa ôi. Như Đa-vít thuở xưa đã nói, “Như con hươu đực thèm khát khe nước, linh hồn tôi khao khát Ngài.” Nghĩ về hươu đực nhỏ, con nai như chúng con thường gọi ngày hôm nay, rằng nó đã bị những con chó hoang xé xác, và nó đang chảy máu. Nó đang mất đi sự sống của mình, và nó phải tìm thấy nước nếu nó muốn tồn tại. Một khi nó tìm thấy nước, sự sống của nó được làm mới lại. Xin cho chúng con có sự khát khao đó, Chúa ôi, rằng chúng con phải có Đấng Christ nếu chúng con tồn tại, chúng con phải có Đấng Christ nếu chúng con trở thành Hội thánh mà chúng con đang kêu cầu. Nếu chúng con sống cuộc đời mà chúng con đang muốn sống, chúng con phải có Đấng Christ nếu không chúng con sẽ chết.

²³ Bây giờ khi chúng con mở Lời Ngài sáng nay, để tìm thấy sự an ủi và những hòn đá tảng, để mang chúng con đến gần Ngài hơn, con cầu xin, Cha ôi, để Đức Thánh Linh sẽ mở Lời cho chúng con, hầu cho chúng con, như những dây tở của Ngài, sẽ được trang bị tốt hơn để đối mặt với năm mới. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁴ Bây giờ, suy nghĩ sáng nay rằng trên cơ sở là năm mới, tôi nghĩ thật tốt có lẽ tôi sẽ đặt Sứ điệp Năm Mới của mình sang một bên cho đến tối nay, và quay trở lại đây trong một số câu Kinh

Thánh trường Chúa nhật, và lấy một đề tài để nói chuyện một lát, về một trong những đề tài quan trọng nhất mà tôi biết trong Kinh Thánh. Đó là sự Dạy dỗ mà Chúa chúng ta đã rao giảng trước tiên, sự Dạy dỗ đầu tiên mà Chúa Jêsus đã rao giảng, và tôi cho rằng thật tốt để làm cho nó là sự giảng dạy năm đầu tiên của chúng ta.

²⁵ Bây giờ, có ai trong các bạn lạnh không, hãy giơ tay lên, cảm thấy hơi lạnh lạnh không? Tôi nghĩ tôi đã cảm thấy điều đó ở trên đây. Doc, bất cứ anh ở nơi nào, hầu như chỉ bật lò sưởi lên một chút, bởi vì tôi cảm thấy cái lạnh đang tràn vào quanh đây. Tôi biết các bạn hạn chế đi ra ngoài đó, một số người trong các bạn, đặc biệt là với trẻ em.

²⁶ Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh của chúng ta sáng nay, đến Ê-phê-sô, chương 4 của Ê-phê-sô, và chúng ta hãy bắt đầu đọc ở câu thứ 11, câu thứ 11 của chương 4 sách Ê-phê-sô. Và rồi chúng ta sẽ lật ra rồi từ đó, từ đó, đến Giăng 3:1-12, và đọc hai chỗ trong Kinh Thánh. Bây giờ đọc từ chương 4 của Ê-phê-sô, và câu thứ 11, bắt đầu:

Và Ngài đã cho một số làm, các sứ đồ; và một số khác, những nhà tiên tri;...một số khác nữa, làm những nhà truyền giáo; và một số khác, làm các mục sư và giáo sư;

Để các thánh đồ được trọn vẹn, về công việc của chức vụ, vì sự gây dựng của thân thể Đấng Christ:

Cho đến chừng chúng ta thấy đều đi vào...hiệp một trong đức tin, và trong sự hiểu biết về Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhưn...một người thành nhưn, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ:

Hầu cho chúng ta từ đó không còn là những con trẻ nữa, bị dôi dập, và bị cuốn theo mọi chiều gió của đạo lạc, bởi người ta lừa đảo, và mánh khéo dỗ dành, mà làm cho lầm lạc;

Nhưng nói lẽ thật trong tình yêu thương, để với mọi việc chúng ta đều được thêm lên, trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ:

Vì nhờ Ngài mà cả thân thể được ràng buộc với nhau một cách thích hợp và chặt chẽ bởi mọi dây liên kết hỗ trợ, theo sự làm việc có hiệu quả tùy lượng của từng phần, làm cho thân thể tăng trưởng với tự sự gây dựng trong tình yêu thương.

²⁷ Bây giờ, tôi đọc điều đó để nó sẽ cho anh em điều gì đó để nghiên cứu sau khi anh em về nhà. Bây giờ tôi sẽ đọc phân đoạn của tôi từ Giảng 3, một câu Kinh Thánh rất quen thuộc:

Và có một người trong vòng người Pha-ri-si, tên là Ni-cô-đem, một người cai trị trong dân Do Thái:

Ban đêm người này đến cùng Chúa Jê-sus, và thưa cùng Ngài, Thưa Thầy, chúng tôi biết rằng Ngài là một giáo sư đến từ Đức Chúa Trời: vì không ai có thể làm những phép lạ này mà Thầy làm, ngoại trừ Đức Chúa Trời ở cùng người.

Đức Chúa Jê-sus đáp và phán cùng người rằng, Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, Nếu một người chẳng sanh lại, thì người đó không thể thấy được vương quốc của Đức Chúa Trời.

Ni-cô-đem thưa cùng Ngài rằng, Người đã già thì sanh lại làm sao được? người đó có thể đi vào lần thứ hai trong lòng mẹ, và sanh ra được sao?

Đức Chúa Jê-sus đáp lời...đáp rằng, Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, Nếu một người chẳng được sanh lại nhờ nước và nhờ...Thánh Linh, người đó không được vào vương quốc của Đức Chúa Trời.

Hễ điều chi sanh ra bởi...xác thịt là xác thịt; và điều chi sanh ra bởi...Thánh Linh là thần.

Chớ lấy làm lạ về điều Ta nói với người, Các người phải được sanh lại.

Gió muốn thổi ở đâu thì thổi, và người nghe tiếng động, mà chẳng có thể biết gió đến từ đâu, hay nó đi đâu: mọi người được sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Ni-cô-đem đã nói...trả lời và nói với Ngài rằng, Những điều này làm thế nào được?

Đức Chúa Jêsus đáp và phán cùng người rằng, Người là thầy của Y-sơ-ra-ên, mà chẳng hiểu những điều này sao?

Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, Chúng ta nói điều mà chúng ta biết, và làm chứng điều mà chúng ta đã thấy; còn các người không nhận lấy lời chứng của chúng ta.

Vì bằng Ta đã nói với các người những điều thuộc về đất, mà các người còn chẳng tin thay, huống chi các người tin sao được, nếu Ta nói với các người...những việc thuộc về trời?

28 Bây giờ, Đức Chúa Trời ban phước cho Lời Ngài. Và tôi muốn lấy đề tài sáng nay về sự Dạy dỗ đầu tiên của Chúa Jêsus. Sự Dạy dỗ đầu tiên của Chúa Jêsus, là: *Các Người Phải Được Sinh Lại*. Đó là sự Dạy dỗ đầu tiên của Ngài. Bây giờ, trong cách học trường Chúa nhật, để tôi không giảng và chính tôi bị khản giọng trong tối nay, tôi đã nghĩ trong lòng rằng đây là điều gì đó mà dường như khó hiểu, và đối với dân sự, chúng ta nghe rất nhiều về điều đó mọi lúc, và tôi nghĩ sẽ thật tốt sáng nay nếu chúng ta cứ tìm kiếm chủ đề này, làm rõ nó. Và đó là sự khởi đầu đầu tiên: *Các Người Phải Được Sinh Lại*. Và nó một đề tài rất sâu sắc.

29 Và chúng ta—chúng ta thấy rằng có rất nhiều ý nghĩa khác nhau mà người ta đặt cho nó. Gần như tất cả các giáo hội đều nói rằng anh em phải được sinh lại, nhưng mỗi người có sự thông giải khác nhau của—của họ về điều đó, ý nghĩa của việc được sinh lại là gì. Tôi có thể đi đến nhà thờ Giám Lý sáng nay, họ nói, “Chúng tôi tin rằng anh em phải được sinh lại.” Bạn giải thích nó như thế nào? Tôi đi đến nhà thờ Báp-tít, “Và chúng tôi tin rằng anh em phải được sinh lại.” Bạn giải thích nó như thế nào? Và tôi sẽ đi đến từng nhà thờ, và chúng ta sẽ thấy, nếu chúng ta đi đến tất cả chín trăm giáo phái khác nhau, sẽ có chín trăm sự thông giải khác nhau. Vì vậy, thấy rằng có rất nhiều sự thông giải khác nhau, và tuy nhiên một sự Dạy dỗ Kinh Thánh, phải có, và là, một Lễ thật ở đâu đó.

30 Vì vậy, bây giờ hãy nhớ, nó không nói, “Người nên được sinh lại,” nhưng “người *phải!*” Bây giờ, chúng ta, như những người nói tiếng Anh, hiểu từ *phải* đó có nghĩa là gì, đó là, “một cách hoàn toàn, người phải làm điều đó.” Đấy, đó là điều *phải!* Không phải

“người nên, người sẽ tốt hơn nếu người làm vậy,” nhưng “người *phải* được sanh lại!” Ô, nếu chúng ta có thể lấy từ đó sáng nay và phân tích nó, nó có nghĩa là gì, cách mà điều đó hoàn toàn không thể được... Và thế thì nếu nó thật cần thiết và có ý nghĩa lớn lao đó, rằng hoàn toàn không thể vào Nước Thiên đàng, hay thậm chí nhìn thấy Nó, cho đến khi anh em được sanh lại, và rất nhiều cách giải thích khác nhau về từ ngữ đó, *sanh lại*, chúng ta nên tìm kiếm nó với tất cả tấm lòng của chúng ta, để tìm thấy nó có ý nghĩa gì.

³¹ Không có một người nào ở đây mà muốn đi đến sự hành hạ, không có ai cả. Và anh em không lái xe hàng trăm dặm, trên những con đường băng giá, và tiêu phí cuộc sống của mình, tiền bạc của mình, chỉ đến nhà thờ ở đây để, ồ, nói, bắt tay với dân sự (mặc dù anh em thích làm điều đó), và nghe mục sư và chính tôi và những mục sư truyền đạo khác nói Lời (anh em hiểu điều đó cho dù anh em ở đâu, những mục sư quản nhiệm, những mục sư truyền đạo, giống như chúng ta, những tôi tớ của Đấng Christ), nhưng có điều gì đó lôi kéo anh em đến đây, và đến nơi đặc biệt này. Do đó, bốn phận của chúng ta như những mục sư, thấy rằng bây giờ được cho ăn, và cho ăn đúng, bởi vì Đức Chúa Trời Toàn Năng sẽ đòi lại huyết anh em ở trong tay chúng tôi. Vào ngày Phán xét, chúng tôi sẽ trả lời cho anh em. Vì vậy, thấy trách nhiệm to lớn to lớn này được đặt trên chúng ta, và Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta những người yêu thương chúng ta và đến nghe chúng ta, thì chúng ta nên dành thời gian của chúng ta thường xuyên để chăm sóc linh hồn của anh em. Và khi điều nhỏ bé đầu tiên chúng ta thấy dấy lên điều đó không đúng, đó là bốn phận của chúng ta phải đến với người đó, bởi vì chúng ta là những người chăn chiên đang trông coi chiên đó. Và nếu tôi thấy con chiên đó đang ăn cỏ dại mà sẽ giết chết nó, tốt hơn tôi nên xua đuổi nó đi xa khỏi đám cỏ dại đó; giật cỏ ngay ra khỏi nó để nó không thể đến với cỏ ấy, bởi vì nó sẽ giết chết con chiên.

³² Và ở các nước phương Tây đã biết đến một loại cỏ dại mà một, một loài động vật có thể ăn, nó được gọi là “cỏ điên.” Tôi không biết có ai đã từng nghe về điều đó hay không, loại cỏ điên. Vàng. Một con ngựa có thể ăn thứ đó, và anh em không thể làm gì

với nó. Nó chỉ trở thành một con ngựa bất kham. Anh em không thể đặt yên ngựa trên nó, và anh em không thể làm gì với nó. Nó được gọi là “cổ điên.” Và anh em phải giữ cho đàn của—của mình tránh xa cổ điên đó. Và nếu nó sẽ khiến một con ngựa ăn thứ gì đó, nếu một con ngựa, đúng hơn là, nó sẽ ăn thứ gì đó mà đẩy nó vào tình trạng này, vào tình trạng đau đớn quằn quại này, ồ, anh em sẽ là một người chặn bò rất không may để cho con ngựa của mình ăn cỏ dại, cổ điên. Nó cho thấy rằng anh em không quan tâm.

³³ Và một mục sư chân thực, một đầy tớ chân thực của Đấng Christ sẽ là một tấm gương xấu về Đấng Christ, khi thấy con chiên ăn thứ gì đó mà sẽ đuổi nó đi, hay biến nó thành một kẻ sống ngoài vòng pháp luật trước mặt Đức Chúa Trời, một kẻ vi phạm Lời Ngài, một kẻ vi phạm những điều răn của Ngài. Anh em không nên làm điều đó. Anh em nên theo dõi điều đó thật kỹ.

³⁴ Vì vậy Đạo lý vĩ đại này của Chúa Jêsus đã được viết ở đây trước chúng ta, trong Kinh Thánh, “Các người phải được sanh lại.” Có rất nhiều phiên bản khác nhau của nó, như tôi đã nói trước đây, cho đến khi, tôi nghĩ sáng nay, vì lợi ích của nhiều người đang hỏi tôi điều đó có nghĩa là gì và làm thế nào họ có thể trở thành một Cơ-đốc nhân thực sự, thì tôi nghĩ có lẽ rằng chúng ta sẽ chỉ tiếp cận chủ đề và nhận lấy nó thật rõ ràng như tôi biết cách đưa nó cho anh em. Và đó không phải là cách của một bài giảng, đó là trong cách giảng dạy trường Chúa nhật, để dân sự có thể nhận được Sứ điệp. Bây giờ, nhiều sự giải thích về sự “sanh lại.”

³⁵ Và bây giờ tôi đang nói điều này, và tôi biết nó đang được ghi âm, và tôi muốn nói điều này với các mục sư mà có lẽ sẽ nhận được băng ghi âm này. Tôi cho rằng có lẽ chỉ khác một chút so với những gì hội thánh thường dạy nó, tôi dạy và tin, và tin có thể chứng minh đầy đủ bằng Kinh Thánh, rằng anh em được sanh ra bởi Thánh Linh và sau đó được báp-têm vào trong Thân thể bởi Đức Thánh Linh.

³⁶ Bây giờ, nhiều người trong họ dạy rằng chỉ đến và được công nhận trước hội chúng, và vân vân, như một—như một tội nhân, mà anh em muốn tin nhận Đấng Christ như là Đấng Cứu Rỗi cá

nhân, rằng đó là sự Sanh ra mới. Nhiều người tin rằng phép báp-têm bằng nước là sự Sanh ra mới. Và một số người trong họ tin rằng anh em—anh em được sanh ra từ nước khi anh em chịu phép báp-têm trong nước. Và có rất nhiều phiên bản khác nhau của nó. Nhiều người trong số họ, nhiều người tin rằng đọc thuộc lòng một tín điều và tin vào giáo lý của một giáo hội, chỉ chấp nhận và nói, “Tôi tin vào giáo hội thánh thiện của ông A gì đó. Và—và tôi tin Đức Chúa Trời là—là Đấng Cứu Rỗi của con người, và vân vân. Và từ ngày này trở đi, tôi—tôi trở thành một thành viên của giáo hội này, và thông công với những Cơ-đốc nhân.” Họ tin rằng đó là “được sanh lại.”

³⁷ Và mặc dù tín điều mà họ đọc thuộc lòng, tôi không tin rằng chúng ta có thể chỉ trích nó, một số người trong họ là trong sạch và thánh khiết, một số người trong họ là lời Kinh Thánh thật, nhưng lời Kinh Thánh không được áp dụng đúng chỗ. Và, thậm chí áp dụng lời Kinh Thánh, tôi tin rằng sự Sanh ra mới là điều gì đó vượt xa hơn thế. Cho dù anh em có thể có ý tốt như thế nào, tôi tin điều gì đó mà sự Sanh ra mới vượt xa những ý định tốt đẹp của anh em và những suy nghĩ, tâm trí của anh em, nó vượt ra ngoài giới hạn đó.

³⁸ Tôi không muốn nói điều này là báng bổ, và tôi không ném đá bất kỳ tổ chức nào của giáo hội, nhưng nhiều điều nhắc nhở tôi về một—về một—một người Do Thái, một chút...đó là một trò đùa. Và tôi không tin rằng những trò đùa nên được kể trên bục giảng, nó không có chỗ cho một trò đùa. Và do đó để mang đến lời tuyên bố này mà tôi đã có trong tâm trí, nó không phải là một trò đùa, nhưng để bày tỏ những gì tôi muốn nói. Đó là một lần một linh mục Công giáo đã về nhà với một...vào thứ Sáu, với một người mới cải đạo với giáo hội Công giáo. Và người cải đạo Công giáo đã nướng một miếng giăm bông, và ông nói, “Cha ơi, con xin lỗi, con không nhớ, đây là thứ Sáu. Nhưng con tin rằng theo giáo lý vĩ đại của chúng con của giáo hội, mà đã có lần con là một người Do Thái, và cha đã rảy nước thánh trên con và biến con từ một người Do Thái thành một người Công giáo. Bây giờ con sẽ rảy một ít nước giống như vậy trên miếng giăm bông này và biến nó thành một con cá.” Vậy thì, điều đó là, nói điều đó không

làm cho nó thành một con cá. Nó vẫn là một miếng giấm bông, cho dù nước có thể thánh như thế nào đi nữa.

³⁹ Và cho dù chúng ta cố gắng nghĩ mình đúng thế nào trong việc nói một tín điều hay gia nhập một giáo hội, các bạn vẫn là những gì các bạn đã có cho đến khi các bạn thực sự được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Nó không thay đổi bạn. Tín điều của bạn, gia nhập giáo hội, hay thay đổi những ý tưởng của bạn, hay những ý định tốt của bạn, mặc dù nó có vẻ tốt, nó vẫn không đúng. Có điều gì đó phải xảy ra, sự sanh ra mới là một kinh nghiệm, điều gì đó xảy ra. Vì vậy nó không phải là điều đó mang lại sự sinh ra mới. Bây giờ, các giáo hội khác nhau, họ sẽ nói, “Ồ, anh chấp nhận *điều này* hay tin *điều kia*, và việc đó ổn thôi.” Nhưng nó không phải vậy.

⁴⁰ Bây giờ, để bắt đầu, trở lại căn bản, lý do chúng ta phải được sanh lại là bởi vì Kinh Thánh dạy chúng ta rằng chúng ta đã “tất cả được sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, và đến với thế gian dối trá này.” Thế thì điều đó cho chúng ta thấy rằng bản chất của chúng ta, ngay từ đầu, là tội lỗi. Chúng ta không tốt, để bắt đầu. Vì vậy chúng ta không thể tuyên bố bất cứ điều gì bởi sự khôn ngoan của chúng ta, sự chân thành của chúng ta, *hoặc* chúng ta vĩ đại như thế nào, hay chúng ta nhỏ bé như thế nào, hay bất cứ điều gì khác nữa, chúng ta hoàn toàn sai lầm, ngay từ đầu. Và chúng ta không thể làm gì về điều đó. Anh em không thể...Chúa Jêsus phán, “Người nào, bởi lo lắng, có thể thêm một khắc-...một khắc, đời mình thêm một khắc không?” Anh em có thể vắt óc mà suy nghĩ, thực hiện tất cả những giấc mơ về nó, đọc nó, nghiên cứu nó, xem xét nó, và mọi thứ khác, và anh em không thể tự giúp mình một mảy may nào. Vì vậy cứ quăng hết mọi điều đó ra. Tôi rất vui vì điều đó, bởi vì nếu nó nằm trong ý tưởng biết điều gì đó, thông minh, chúng ta những người mù chữ tội nghiệp sẽ bị gạt ra ngoài, vì vậy chúng ta sẽ không có cơ hội. Nhưng Đức Chúa Trời đã thay đổi nó, hoặc không bao giờ có cách đó lúc ban đầu. Các giáo hội luôn làm cho nó phức tạp. Đức Chúa Trời làm cho nó đơn giản. Vì vậy nó được mang xuống một nơi thấp hèn mà tất cả chúng ta có thể nhìn thấy, tất cả chúng ta đều có thể có nó. Nó dành cho bất cứ ai muốn.

⁴¹ Bây giờ, bây giờ, một người không thể cứu người khác. Bây giờ, không có gì quan trọng những gì bất cứ ai cố gắng nói, không ai có thể cứu người khác. Cho dù anh ta thông minh đến đâu, chức vụ của anh ta là gì, hãy để anh ta là một mục sư, linh mục, giám mục, hồng y, hay giáo hoàng, người đó không thể làm một việc gì với việc cứu mạng sống của bất cứ người nào, bởi vì chính người đó là một tội nhân, sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến với thế gian dối trá. Anh ta là kẻ nói dối ngay từ đầu, và bất cứ lời nào mà anh ta nói sẽ là lời nói dối nếu nó trái ngược với Lời Đức Chúa Trời và kế hoạch của Đức Chúa Trời.

⁴² Nhưng Đức Chúa Trời đã lập một kế hoạch để con người được cứu. Và con người không thể thêm bất cứ điều gì vào kế hoạch đó. Đó là kế hoạch của Đức Chúa Trời. Và đó là kế hoạch mà chúng ta đang, muốn nghiên cứu sáng nay. Kế hoạch của Đức Chúa Trời là gì? Ngài phán, “Hãy để mọi lời của con người là lời nói dối, Lời Ta là Lẽ thật.” Do đó, chúng ta sẽ không dám thay đổi một câu, để làm cho nó thành điều gì khác. Cho dù các nghi thức của chúng ta và vân vân đọc nhiều như thế nào đi nữa, chúng ta phải quên điều đó đi. Đây là Lời Đức Chúa Trời. Thật sự không thể được thực hiện cách nào khác. Đức Chúa Trời có một kế hoạch, Ngài đã hoạch định một chương trình.

⁴³ Và, hãy nhớ, với điều đầu tiên, cho đến khi anh em được sanh lại thì anh em sẽ không bao giờ hiểu được. Hai lần Ngài đã phán điều đó. “Nếu một người chẳng được sanh lại thì không thể vào Nước Trời.” “Nếu một người chẳng được sanh lại thì thậm chí không thể nhìn thấy Nước Trời.” Bây giờ, điều đó cũng được chấm câu. Từ ngữ đó, trong việc tạo ra tất cả những lời đó, họ nói với tôi rằng họ phải viết nó ra, họ, và khi họ nói, “quả thật, quả thật,” đó là một dấu chấm câu, giống như một—một—một chữ viết hoa. “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi!” Và từ ngữ ở một nơi, hay nhiều nơi, nó được dịch là “tuyệt đối.” “Tuyệt đối, tuyệt đối, Ta nói cùng các ngươi!” Ai đã nói điều đó, một hồng y, linh mục, mục sư, nhà truyền giáo, giáo hoàng? Chính Đức Chúa Trời! Vậy thì, không có lời bào chữa nào. Người đó sẽ không khôn ngoan, không khôn ngoan chút nào, không thể theo cách nào

khác, cho dù người đó vĩ đại đến đâu, tên người đó là gì, người ấy quan trọng thế nào, hay người ấy được nhiều người biết đến như thế nào, người ấy thậm chí không thể hiểu được Nước Đức Chúa Trời cho đến khi người ấy được sanh lại. Đó là một chủ đề tuyệt vời. “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi!” Hãy xem. Hãy đi lấy bản dịch tiếng Hy Lạp, anh em sẽ tìm thấy, không phải *thấy* bằng “đôi mắt” của mình, anh em *thấy* bằng “tấm lòng” của mình. Đấy, anh em không thể nhìn thấy Vương quốc của Đức Chúa Trời bằng mắt mình, bởi vì đó là một Vương quốc thuộc linh. Thấy không? Nói cách khác, “Các ngươi sẽ không bao giờ có thể hiểu được Nước Đức Chúa Trời cho đến khi các ngươi được sanh lại.” Tất cả là một bí mật được làm sáng tỏ. Và khi anh em được sanh lại, những kế hoạch của Vương quốc, chính Vương quốc của Nó, trở nên hiện thực với anh em.

44 Giống như một nhà thầu xây dựng một tòa nhà, trừ khi người đó có thể đọc bản thiết kế không cần anh ta cố gắng xây dựng một tòa nhà, nếu anh ta không hiểu bản thiết kế. Và rồi khi người đó hiểu được bản thiết kế, thì người đó biết cách xây dựng tòa nhà. Đó là—đó là cách nó xảy ra. Đó là những gì xảy ra về việc xây dựng Vương quốc của Đức Chúa Trời. Anh em phải hiểu Bản Thiết Kế chi tiết, và anh em sẽ không biết Bản Thiết Kế chi tiết cho đến khi anh em được sanh lại. Và khi anh em được sanh lại và rồi lại chối bỏ Bản Thiết Kế, điều gì xảy ra?

45 Một cô bé đáng yêu mới đây...Tôi thường đi với mẹ cô ấy khi chúng tôi còn nhỏ. Và chị ấy là một người phụ nữ xinh đẹp, đáng yêu. Tên chị ấy là Huff bây giờ, tên chị ấy là Lee trước khi chị ấy kết hôn. Khi tôi từng làm mục sư cho Hội thánh Báp-tít Milltown, họ thuộc về Hội thánh Anh Em Liên hiệp, nhưng, ồ, họ rất thích tôi. Và chị ấy...Tôi thường đi với chị ấy. Họ đã sống ở phía sau nhà Anh Wright ở đây. Để...Và tôi thường đi lên nhà họ, và cô bé là một cô bé rất đáng yêu, và cô ấy là một người bạn gái nhỏ đối với tôi. Và Anh Lee, một người tốt, trung thành với giáo hội, quan điểm của Hội Anh Em Liên Hiệp về giáo hội, và một đêm anh ấy mời tôi về nhà với anh ấy và ở lại suốt đêm. Và tôi nói, “Anh Marrion, tôi sẽ—tôi sẽ vui mừng làm điều đó.” Và vì vậy sau khi buổi nhóm kết thúc, ồ, cô—cô gái đó và tôi lên xe và chúng

tôi đi tiếp. Và tôi đã phải mở một tá cánh cổng, tôi tin rằng, đi vòng quanh sườn đồi, và đi lên, để đụng vào một ngôi nhà gỗ to lớn.Ồ, chúng tôi ngồi ngoài sân và chờ đợi mẹ và cha cô ấy, và em gái, đến. Khi họ đến, tất cả chúng tôi đi vào và ăn trưa một chút tối hôm đó. Người mẹ đã lấy một ít đồ ra và chúng tôi ăn, và—và người cha và tôi đã ngủ với nhau ở tầng dưới, trong một cái giường lớn bằng lông vũ, và—và một cây rơm ở dưới nó, anh em biết đấy, ngủ thật ngon. Nó tốt hơn bất cứ tấm nệm nào trong số những tấm nệm Beautyrest cũ kỹ này mà anh em có được, tôi sẽ nói với anh em điều đó. Và vì vậy chúng tôi...Người mẹ và hai cô gái đi lên tầng trên.

⁴⁶ Và đêm đó trong khi chúng tôi đang nằm ở đó, Anh Lee đã có một giấc mơ. Và anh ấy đã luôn tranh luận với tôi về phép báp-têm bằng nước trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Anh ấy không tin Nó. Và anh là một nhà thầu. Vì vậy anh ấy nói, “Anh Branham, tôi vừa mơ một giấc mơ.” Và anh ấy nói, “Tôi đã mơ thấy mình đi lên New Albany. Và tôi đang xây nhà cho một người, và ông ấy đã đưa cho tôi bản thiết kế. Nhưng khi tôi nhìn thấy một cách nào đó ông ấy đã cắt bỏ các cửa sổ của mình và sửa lại một chỗ nào đó, tôi nói, ‘Điều đó không đúng. Nó thật sự không thể đúng. Điều đó trái ngược. Điều đó, điều đó không đúng.’ Vì vậy tôi đã xây dựng nó theo cách tôi nghĩ là đúng. Và khi ông ấy trở về từ Florida, từ kỳ nghỉ của ông, tôi đã sẵn sàng căn nhà của ông ấy.

⁴⁷ “Ông nhìn vào ngôi nhà, và ông đi và lấy bản thiết kế và xem xét điều đó, và nói, ‘Này, anh đã xây nhà của tôi sai trật!’

“Và tôi đã nói với ông ấy, ‘Không, tôi đã không xây dựng nhà của ông sai trật.’

“Còn chỗ *như thế* này thì sao?”

“Ồ, ông ấy nói, ‘cái đó thực sự không thuộc về nơi đó.’

⁴⁸ “Ông ấy nói, ‘Hãy phá nó đi! Nếu anh muốn tôi trả tiền cho anh, anh sẽ xây nó theo cách mà bản thiết kế đã nói.’”

⁴⁹ Và anh ấy nói, “Anh nghĩ gì về điều đó, Anh Branham?”

⁵⁰ Tôi nói, “Có một con lạch chảy xuống ngay dưới nhà ở đây.” Và chúng tôi đã đi đến nó.

Anh ấy nói, “Tôi không muốn phá đi cái nào vào ngày ấy.”

51 Tôi nói, “Hãy hiểu điều đó ngay, bây giờ. Xây nó lên theo Bản Thiết Kế!”

52 Làm thế nào nó đã được trả tiền, chỉ mới đây một trong những cô con gái của anh...Rồi cô gái của anh ấy kết hôn với một chàng trai tốt, người đàn ông tốt. Anh ấy là một thợ chế tạo máy ở đây tại các xưởng đóng tàu, và chàng trai đã bị đứt ngón tay theo cách này, một người tốt. Và họ có một gia đình đáng yêu, ba cô con gái nhỏ, và một trong số họ...tất cả đều là những Cơ-đốc nhân, và họ hát tam ca. Nếu chúng ta từng có một buổi nhóm ở đây họ sẽ hát cho chúng ta nghe. Và một trong những cô bé học chuyên ngành âm nhạc piano, và là một giáo viên dạy nhạc cổ điển khi cô chỉ là một đứa trẻ, mười lăm, mười sáu tuổi. Và những đứa trẻ ở trường đã trêu chọc cô ấy về những điều khác nhau, và là một Cơ-đốc nhân, và điều đó làm cô ấy hoảng loạn và khiến cô ấy suy sụp, và cô ấy bị mất trí. Và họ đã đưa cô ấy ở Louisville, và định đưa cô ấy đến viện tâm thần vào thứ Hai tuần sau. Và họ hẳn muốn, các bác sĩ hẳn không muốn tôi gặp cô ấy. Và tôi đi đến như một người thăm viếng và ngồi bên giường với người cha và người mẹ. Và trong khi tôi đang ngồi ở đó, Đức Thánh Linh di chuyển trong, đây, Viện Điều Dưỡng Đức Mẹ Hòa Bình ở Louisville, nơi họ tiếp nhận những bệnh nhân tâm thần, và khi vẫn còn hy vọng cho họ. Lúc đó, nếu không thể làm gì cho họ, họ sẽ gửi họ đến Madison, Indiana. Và cô gái sẽ đến Madison tuần đó, họ...cô ấy đã được giúp đỡ. Và đang ngồi ở đó, một khả năng đến trước chúng tôi, và nói với cô gái trong Danh Chúa Jê-sus. Và người mẹ nắm lấy đầu gối tôi, với tay và nắm lấy tay chồng mình, và nói, “Điều đó không bao giờ sai!”

53 Tôi nói, “Đừng lo, cô ấy sẽ ổn thôi.” Tôi rời khỏi tòa nhà một cách nhanh chóng.

54 Đêm đó lúc chín giờ, điện thoại đổ chuông, hay tôi tin là trước chín giờ một chút, trước khi tôi đến nhà thờ đêm đó. Đó là vào một ngày Chúa nhật. Và người cha, với tấm lòng rất xúc động, anh ấy nói, “Tôi không thể về nhà, nắm giữ tin tức tốt lành, Anh Branham à.” Anh ấy nói, “Bác sĩ đến và khám cho con gái tôi. Ông ấy nói, ‘Điều gì đã xảy ra với cô ấy? Cô ấy có thể về nhà ngày mai.’” Khi người mẹ đang nằm như một cái xác cách đây

vài tuần, tam ca đã ở dưới đó, cô bé thật dễ thương hết sức, cô ấy và bạn trai của cô ấy, một cách êm dịu. Ô, tôi nói với anh em, Bản Thiết Kế! Lời Đức Chúa Trời là Đấng giải thích chương trình chúng ta phải được sanh lại như thế nào.

⁵⁵ Trước tiên, chúng ta tự coi mình là tội nhân và đáng bị sửa phạt. Và tất cả chúng ta được sinh ra trong tội lỗi và được hình thành trong sự gian ác, không có một phần lành mạnh nào của chúng ta. Tâm trí của chúng ta tồi tệ, linh hồn của chúng ta bị hư hoại, suy nghĩ liên tục của chúng ta là xấu xa, mọi ý tưởng tưởng tượng của tâm trí con người là xấu xa, một tội nhân, và thân thể chúng ta cũng yếu đuối, tinh thần của chúng ta không tốt, và chúng ta chỉ đầy sự hư nát. Và làm sao một thứ hư hoại có thể mang lại điều tốt lành khác từ một sự hư hoại chẳng? Cho phép tôi nói điều này, rằng trong Gióp, chương thứ 14, ông nói, “Loài người bởi người nữ sanh ra, bị đầy dẫy đau buồn và khốn khổ, tuy nhiên người sanh ra như hoa cỏ, rồi tàn lụi.” Và tiếp tục, khi nhà tiên tri tiếp tục nói, ông nói, “Ai có thể đem một vật sạch ra khỏi một sự không tinh sạch được sao? Không một ai!” Các bạn nhúng cái xô của mình xuống giếng và kéo lên một xô nước, và nó bị ứ đọng, nó bốc mùi hôi thối; các bạn nhìn vào nó, và nó đầy bùn, và những con lặn quẩn nhỏ ở trong nước đó, không có cách nào để đặt cái xô của bạn trở lại và lấy một cái xô sạch. Toàn bộ giếng bị ô nhiễm. Và toàn bộ linh hồn, tâm trí và thân thể của con người bị ô nhiễm bởi tội lỗi. Người ấy được sinh ra trong tội lỗi, về thể chất, được hình thành trong sự gian ác, và đến với thế gian nói dối, để linh hồn của chính mình bị ô nhiễm. Chẳng có gì tốt lành! Người này không thể cứu chuộc người khác, bởi vì tất cả đều sai. Và anh em không thể lấy một xô nước ở đây, mà bị ô nhiễm, và một xô khác bị ô nhiễm, và trộn chúng với nhau, anh em có nhiều sự ô nhiễm hơn. Chẳng có sự thanh tẩy nào với nó.

⁵⁶ Nhưng Đức Chúa Trời quyết định cứu con người. “Ngài chất trên Ngài sự gian ác của tất cả chúng ta.” Hình phạt của—của tội lỗi, khi bạn được sinh ra trong hình phạt của tội lỗi, là sự chết. Tội lỗi là sự chết. Và hình phạt quá lớn đến nỗi không ai trong chúng ta có thể giúp đỡ người khác, vì vậy phải có Người nào đó Người mà có thể trả giá cho hình phạt này.

57 Điều gì xảy ra nếu, sáng nay, hình phạt để lại căn phòng này là một trăm tỷ đô-la thì sao? Không ai trong chúng ta có thể rời khỏi, bởi vì không ai trong chúng ta xứng đáng với điều đó. Nhưng rồi nếu một người đến mà xứng đáng để trả giá cho tất cả chúng ta!

58 Phải có một Đấng. Chúng ta không thể làm điều đó. Đó là Đấng Mà xứng đáng. Ô, tôi ước gì mình có thể dừng lại ở đây một lát, và quay trở lại và nói về Ru-tơ và Na-ô-mi, và tỏ cho thấy rằng cách mà người cứu chuộc sản nghiệp, để chuộc lại gia sản đã sa ngã, phải là, trước tiên, xứng đáng, phải là một người bà con. Do đó, Đức Chúa Trời, Thánh Linh, Đức Giê-hô-va, đã trở nên những Người Bà Con đối với chúng ta, bằng cách mang hình thể xác thịt. Ngài đã trở thành những Người Bà Con. Phải là thế. Thế thì Ngài phải xứng đáng. Và Ngài là Đấng đã sản sinh ra Nguồn đầy Huyết đó, được rút ra từ huyết quản của Em-manu-ên. Ngài là Đấng Mà đã gánh tội ác của chúng ta.

59 Một hình bóng đẹp để tôi có ở đây trong Dân số ký. Tôi đã có những lời Kinh Thánh được viết ra ở đây. Trong Dân số ký, hình bóng đẹp để của nó ở trong đó, nó, ồ, nó đẹp hoàn toàn nếu anh em có thể nhìn thấy nó, đó là con rắn bằng đồng được treo lên trong đồng vắng. Làm thế nào mà dân Y-sơ-ra-ên, con rắn đó đối với họ là một vết cắn của sự chết, và không có phương thuốc nào. Không có một thầy thuốc nào trong số họ có phương thuốc hay sự chữa lành. Họ có những thầy thuốc ở giữa họ, nhưng không phải vì vết cắn đó. Đúng như tôi đã nói, không có thầy thuốc nào giữa chúng ta có thể chữa khỏi tội lỗi. Đó là sự cắn xé tử thần, và tất cả chúng ta đều phạm tội, tất cả đều được định hình trong sự gian ác. Tất cả chúng ta đều phạm tội. Nhưng Đức Chúa Trời đã làm gì? Họ đã phạm tội lúc đó, rồi sự chết phải được trả giá, hình phạt của sự chết. Nhưng Đức Chúa Trời đã để Môi-se dựng lên một con rắn bằng đồng, và treo nó trên một cây sào, mà người ta không thể làm gì được, họ không phải trả tiền, không có gì cả, không có tín điều nào họ phải đọc thuộc lòng, không có giáo hội nào họ phải gia nhập, chỉ “nhìn và sống.” Thấy đơn giản như thế nào không? Hãy nhìn và sống! Đừng gia nhập một giáo hội, không có cảm giác, bạn không phải cảm thấy một cảm giác buồn

cười. Cứ nhìn và sống! Chỉ thế thôi. Thật đơn giản. Không phải, “Nếu anh em có thể nhớ tất cả Mười Điều Răn, anh em sẽ sống.” Không phải, “Nếu anh biết tất cả các luật lệ.” Chỉ, “Nhìn và sống.” Đó là tất cả những gì anh em phải làm. Và mọi người nhìn vào Ngài đã sống.

⁶⁰ Chúa Jê-sus, khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài phán, đang nói chuyện với Ni-cô-đem ở đây, Ngài phán, “Nhu Môi-se đã treo con rắn lên trong đồng vắng, thì Con Người cũng phải được treo lên thế ấy.” Vì vậy phải! Tại sao? Đồng một thế ấy, cho cùng một việc, cùng một mục đích, để làm cùng một công việc. Nhiều lần điều này làm dân sự khó hiểu khi họ thấy con rắn tượng trưng cho Chúa Jê-sus. Con rắn tượng trưng cho Chúa Jê-sus, trong điều này, anh em có để ý con rắn đã chết không? Không có sự sống trong đó. Chúa Jê-sus đã chết. Giống như Ca-in, khi ông giết A-bên, A-bên đã chết trên bàn thờ với của lễ của mình; sau khi A-bên đã dâng của lễ của mình và giết của lễ vì tội lỗi của mình, rồi ông đã chết trên cùng một bàn thờ với của lễ của mình. Để được tái sinh, anh chị em phải chết trên bàn thờ với Của Lễ của mình, đúng như Ngài đã chết. Và anh chị em được sanh lại. Con rắn không có sự sống trong đó.

⁶¹ Và anh em nói, “Tại sao nó là đồng thau?” Đồng thau tượng trưng cho sự phán xét, sự phán xét Thiên liêng. Anh em có để ý trong Kinh Thánh, trong Cựu Ước, bàn thờ được làm bằng đồng, nơi của lễ được đốt không? Đồng thau nói về sự phán xét. Giống như Ê-li, trong thời của ông, ông đã đi nhìn bầu trời, xem có cơn mưa nào đang đến sau lời cầu nguyện của ông không, và ông nói, “Bầu trời trông giống như đồng thau.” Đó là gì? Sự phán xét thiên liêng trên một dân không tin, một dân không tin đã lìa bỏ Đức Chúa Trời. Đó là sự phán xét Thiên liêng, bằng đồng! Và chính con rắn, hình dạng của nó tượng trưng cho tội lỗi đã bị phán xét rồi, vì con rắn đã bị phán xét trong vườn Ê-đen. Và nó là, con rắn, đã bị phán xét.

⁶² Và khi chúng ta nhìn vào Đấng Christ, anh em thấy hình phạt. Đấng duy nhất, Chính Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt. Đức Chúa Trời đến thế gian, và mang lấy trên Ngài tội lỗi của tất cả chúng ta, và sự phán xét và cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời Toàn

Năng đã tuôn đổ trên thân thể Ngài, và nó đã bị xé toạc ra trên thập tự giá. Đó là sự phán xét thực sự. Ngài đập lên thùng rượu của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, một mình. Ngài bước đi trên đường. Một mình, Ngài đã chết mà không có sự giúp đỡ nào từ một Thiên sứ, từ một con người, từ Hội thánh của Ngài, từ mẹ Ngài, từ các anh em của Ngài, từ Cha Ngài; bị bỏ rơi bởi Đức Chúa Trời, con người và thiên nhiên. Ngài đã chết, một mình, để tỏ cho chúng ta thấy rằng ngay cả chính thiên nhiên cũng không thể giúp đỡ chúng ta trong giờ chết. Không có bạn bè, không có linh mục, không có giáo hoàng, không có mục sư. Đó là sự chết. Nhưng có một Đấng Mà đã mang lấy nó cho chúng ta.

⁶³ Không có sự sống trong con rắn. Nó đã được kết tinh một cách hoàn toàn. Đó là hình phạt. Ngài đã chết cho đến nỗi trái—trái đất trở nên hổ thẹn về chính nó. Ngài đã chết cho đến nỗi các ngôi sao trở nên hổ thẹn. Ngài đã chịu đau đớn cho đến nỗi mặt trời không chiếu sáng. Ngài đã chịu đựng cho đến khi mặt trăng tắt lịm ánh sáng. Ngài đã chịu đựng cho đến nỗi ngay cả những nguyên tố của trái đất quá đen và tối tăm cho đến nửa đêm, quá tối đến nỗi anh em có thể cảm nhận được điều đó. Không có gì cả. Không ai từng chịu đựng như thế hoặc có thể chịu đựng như thế, không có người phạm nào có thể đi qua nó. Nhưng Ngài đã chịu đựng điều đó. Đức Chúa Trời đã chất trên Ngài sự gian ác của tất cả chúng ta, và đưa sự phán xét của Ngài trên Ngài, và Ngài đập lên thùng rượu của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, một mình, không có sự giúp đỡ. Không có gì để giúp Ngài. Đức Chúa Trời đã đặt hình phạt. Mọi thứ đều ở dưới hình phạt đó, và không điều gì có thể giúp ích cho Ngài, bởi vì tất cả chúng ta đều phạm tội. Không có thầy tế lễ thượng phẩm nào có thể đến giúp Ngài. Không có gì có thể giúp Ngài, không có giáo hoàng, không có Thiên sứ nào. Mọi thứ đứng lại và quan sát nó. Đó là những khoảnh khắc vĩ đại nhất từng có trong lịch sử thế giới. Ngài đã chết cho đến khi không còn một giọt sự sống nào còn lại trong Ngài, trở nên giống như con rắn bằng đồng, chỉ là một vật trang trí kết tinh treo trên thập tự giá.

⁶⁴ Bây giờ, sự tiếp cận với sự sinh ra này, có sự đến gần với nó. Và để đến gần sự sanh ra này, anh em phải trải qua một quá

trình. Giống như bất cứ điều gì sống lại, bất cứ điều gì sống lại, trước tiên phải chết. Và các bạn không thể giữ tinh thần giống như vậy. Bạn không thể giữ những thói quen giống như vậy. Bạn không thể giữ những suy nghĩ giống như vậy. Anh em phải chết. Anh em phải chết giống như Ngài đã chết! Anh em phải chết trên bàn thờ của Ngài, giống như A-bên đã làm với chiên con của mình. Anh em phải chết với Chiên Con của mình. Anh em phải chết. Chết với suy nghĩ của chính mình, để được sanh ra với suy nghĩ của Ngài, hãy để tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ ở trong anh em. Anh em phải suy nghĩ những ý tưởng của Ngài. Và bây giờ, thưa anh, chị em, hãy để tôi nói điều này hết sức thông minh như tôi biết cách nói điều đó. Làm thế nào các bạn có thể nghĩ những ý tưởng của Ngài và chối bỏ Lời Ngài, và tuy nhiên lại tuyên bố các bạn được tái sinh? Cứ tự hỏi mình câu đó. Làm thế nào bạn có thể làm điều đó? Bạn không thể. Nếu bạn được tái sinh, bạn có những ý tưởng của Ngài. Nếu tâm trí của Đấng Christ ở trong anh em, thì anh em là một tạo vật mới. Kinh Thánh dạy điều đó. Và nếu anh em nào muốn, ồ, anh em tìm thấy *tạo vật* đó, hãy nhìn từ ngữ *tạo vật* ở đó—trong Lexicon, và anh em sẽ thấy rằng từ *tạo vật* ở đó được thông giải hay được dịch ra, “một con người mới,” bởi vì anh em là một tạo vật, một con người được sinh ra trong ham muốn tình dục ở đây trên trái đất, và bây giờ anh em là một tạo vật mới được sanh ra bởi Thánh Linh. Những suy nghĩ của chính bạn đã chết. Chúng quá chết cho đến nỗi chúng được kết tinh giống như con rắn bằng đồng, hay giống như Ngài đã chết khi trời đất và mọi vật làm chứng Ngài đã chết.

⁶⁵ Ngài đã chết cho đến nỗi Ngài quá chết đến nỗi ngay cả Huyết và nước của Ngài cũng phân rã trong thân thể Ngài. Cái chết của Ngài quá khủng khiếp cho đến nỗi, tôi nói, thế—thế giới đã bị suy nhược thần kinh. Nó rung chuyển, nó run rẩy cho đến khi những tảng đá rơi ra khỏi núi. Điều gì có thể chết như thế? Không có giáo hoàng sắp chết nào sẽ làm điều đó, không có mục sư sắp chết nào sẽ làm điều đó. Nhưng khi Đức Chúa Trời, trong xác thịt, chết trên thập tự giá, trái đất bị suy nhược thần kinh, để biết rằng chính Lời Đức Chúa Trời đã phán, đá và đất, gậy gộc và

cây bám trên trái đất, và các tinh tú và mặt trăng, chính Lời được phán của Ngài đã thấy Đấng Tạo Hóa của họ trở nên xác thịt, và tội lỗi đổ ra trên Ngài. Con thịnh nộ của Đức Chúa Trời tuôn đổ trên Ngài cho đến khi mặt trăng tắt ánh sáng của nó, mặt trời tắt ánh sáng của nó, trái đất đã có một sự rung chuyển thần kinh, suy sụp. Sẽ nổ tung từng mảnh nếu nó không tồn tại một tương lai cho chúng ta, mọi thứ.

⁶⁶ Và nếu các yếu tố của Ngài trên trái đất, khi nhìn, thấy những gì đang xảy ra, đã làm rung chuyển họ đến tình trạng đó, điều đó nên làm gì với tôi và anh chị em? Linh hồn chúng ta nên làm gì khi chúng ta nhìn và thấy những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta? Và đó là tất cả cho các bạn và cho tôi. Nó phải làm gì với chúng ta? Tiếp tục trong tội lỗi ư? Đức Chúa Trời cấm. Nhưng phải tránh xa tội lỗi, và chết với tội lỗi. Anh em không thấy những gì tội lỗi đã làm với Ngài sao? Tội lỗi đã giết chết Ngài. Và Ngài đã nhận lấy hình phạt của tội lỗi, để Ngài có thể mang sự công bình của Đức Chúa Trời đến cho anh chị em và tôi. Vì vậy khi sự công bình của Đức Chúa Trời đến với chúng ta, tội lỗi đã chết trong những con người hay chết của chúng ta. Ồ, tôi hy vọng anh chị em thấy điều đó.

⁶⁷ Vàng, để được sanh lại anh chị em phải trải qua một tiến trình của sự chết, mọi thứ đều xảy ra. Anh chị em lấy một hạt ngô, nếu hạt ngô đó từng mong sống lại, nó phải chết trước tiên. Nếu một hạt lúa mì từng mong đợi sống lại, nó hoàn toàn không thể... Vì, bắp đó, lúa mì đó, hoa đó, cây đó, cỏ đó, thứ rau đó, mọi thứ mong sống lại phải chết trước tiên. Thế thì làm thế nào anh chị em sẽ thoát khỏi nó? Anh chị em phải chết trước tiên. Anh chị em phải chết. Chết như thế nào? Với chính mình, chết với mọi thứ, để anh chị em có thể được sanh lại. Anh chị em phải làm điều đó. Nếu các bạn không chết, các bạn có thể không bao giờ sống lại.

⁶⁸ Và, nhìn xem, anh em có biết mỗi ngày điều gì đó phải chết để anh em có thể sống không? Bây giờ với anh em Cơ-đốc Phục Lâm ở giữa chúng ta, nhiều người nói, “Tôi sẽ không bắn một con sóc, Anh Branham à. Tôi sẽ không giết một con nai hay một con thỏ, cá, vì tôi không tin rằng chúng ta nên giết các con vật.”

Hỡi anh em của tôi, anh em có biết rằng rau và những thứ mà anh em ăn cũng là sự sống không? Anh em phải giết nó. Và cách duy nhất mà anh em có thể tồn tại trong cuộc sống này, điều gì đó phải chết để anh em có thể sống bằng sự sống đã chết của nó. Bây giờ, nếu điều gì đó phải chết để anh em có thể sống bằng sự sống phàm trần của nó ở đây trên trái đất, để sống cách phàm trần, há chẳng phải Điều gì đó phải chết đi để bởi Sự sống của Nó anh em có thể sống Đời đời sao? Cứ tự hỏi mình câu đó. Và Đấng đó là Đấng Christ, bởi vì không ai khác có sự bất tử. Chỉ Con có sự bất tử. Và Ngài ban chính Ngài cho anh em bằng cách tin nhận Ngài. Bây giờ, nó phải chết.

⁶⁹ Bây giờ, điều đó không có nghĩa là lật sang một trang mới bây giờ, năm mới này. Anh em nói, “Anh Branham, tôi đã đến đây trong một thời gian dài. Tôi đã là một thành viên của giáo hội. Năm Mới này tôi sẽ lật sang một trang mới và sự khởi đầu mới.” Điều đó không có nghĩa là thế. Không phải “lật sang một trang mới,” nhưng thật sự chết và được sanh lại. Thấy không? Anh em phải cảm thấy rất tội lỗi khi anh em đứng trong sự Hiện diện của Ngài, cho dù anh em đi theo con đường Giám Lý hay con đường Báp-tít, hay bất cứ cách nào anh em đi, anh em phải rất tội lỗi và cảm thấy rất tội lỗi cho đến khi anh em...Nó sẽ giết chết anh em. Đúng vậy. Nó sẽ—nó sẽ giết chết anh em. Đời sống thế gian của anh em sẽ chết ngay tại đó. Anh em phải tự nhận mình thật phạm tội trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời cho đến khi đời sống thế gian của anh em chết ngay tại đó. Vấn—vấn đề tội lỗi chấm dứt cho anh em khi anh em đang đứng trong sự Hiện diện của Ngài. Khi anh em trông giống như thế, anh em chắc chắn sống, bởi vì anh em chết. Và cách duy nhất anh em có thể sống lại là được...chết trước để anh em có thể sống lại.

⁷⁰ Bây giờ các bạn thấy tôi đang đến với điều gì, phải không? Ừ-m. Sự sanh ra là gì, sự sanh ra mới. Trước tiên, để chết, để được sanh lại. Và nếu anh em vẫn còn có những điều thuộc về thế gian trong anh em, anh em không được sanh lại. Và làm thế nào anh em sẽ tuyên bố được sanh lại và vẫn còn với những thứ thuộc về thế gian đang đeo bám anh em? Thấy không? Làm thế nào anh em có thể làm điều đó?

71 Cơ-đốc nhân trẻ ngày nọ, một nhóm người...Tôi không nói họ không tốt. Nhưng khi nhìn vào một số bức tranh, những phụ nữ Cơ-đốc, những người đàn ông Cơ-đốc, tất cả đều đáng yêu, chung quanh nhau, trong những bộ đồ tắm, trong môn bơi lội. Thấy không? Nó chỉ...Họ nói, “Đó là tình yêu đích thực.” Thật là ô ưế đích thực! Đó không phải là tình yêu. Tình yêu thương được thể hiện khác với điều đó.

72 Linh hồn của chúng ta được đặt bởi đức tin trên bàn thờ bằng đồng của Ngài, sự phán xét của Đức Chúa Trời, và của lễ của chúng ta được thiêu. Bây giờ hãy nhớ, khi Ê-li, dưới bầu trời bằng đồng đó, đặt của lễ của Đức Chúa Trời trên bàn thờ, của lễ đã được thiêu. Ba-anh không thể thiêu của lễ của mình. Tôi không muốn nói điều này, nhưng tôi phải nói nó. Và khi anh em đi đến một nhà thờ và chấp nhận những tín điều của họ và những hình thức báp-têm của họ, và của lễ dâng mà anh em tự đặt mình trên đó, anh em có thể đứng dậy run rẩy, nói tiếng lạ, chạy khắp sàn nhà, hoặc anh em có thể đứng lên khóc, nhưng, nếu của lễ đó đã được Đức Chúa Trời nhận, thì nó đã được thiêu; thế giới đã chết đối với anh em. Anh em đã chết, vì chúng ta nghĩ chính mình đã chết và chôn. Chúng ta đã chết và đang...Chúng ta được ẩn mình trong Đấng Christ. Ẩn mình trong Đấng Christ! Và, bên cạnh đó, rồi—rồi sau đó chúng ta đã chết và được chôn và ẩn mình trong Đấng Christ, thì chúng ta được ẩn chứng bằng Đức Thánh Linh.

73 Anh em hiểu tôi muốn nói gì bây giờ không? Anh em chết rồi. Linh hồn của chúng ta được đặt trên sự phán xét Thiên liêng của Ngài. Đó là đồng thau. Khi linh hồn của chúng ta được đặt trên bàn thờ của sự phán xét Thiên liêng, hình phạt là gì? Sự chết. Và khi anh em đặt chính mình trên bàn thờ của Đức Chúa Trời, là sự chết được báo trước trên tội nhân, làm sao anh em có thể sống lại từ đó, sống trong tội lỗi, nếu Đức Chúa Trời chấp nhận của lễ? Bây giờ đã rõ chưa? Anh em chết! Anh em thực sự bị thiêu hủy, và anh em bị mất hết sự sống. Không còn lại gì cho anh em ngoài hình dạng này mà anh em đang đứng, giống như con rắn bằng đồng, giống như Đấng Christ khi họ đem Ngài chết và khô lạnh nơi thập tự giá. Anh em chết rồi! Vì tại sao? Anh em ở trên bàn thờ của sự phán xét của Đức Chúa Trời. Sự phán xét

của Ngài là gì? Khi Quan Âm đã vượt qua bản án của Ngài, bản án về hình phạt của Ngài là gì? Sự chết. Và khi anh em đặt linh hồn mình trên bàn thờ của sự phán xét của Ngài, đó là sự chết đối với anh em. Bây giờ các bạn hiểu điều đó không?

⁷⁴ Ô, anh em có thể đứng dậy từ đó và làm bất cứ điều gì, anh em có thể nhảy múa trong Thánh Linh, anh em có thể khóc như một—giống như bất cứ ai sẽ khóc, anh em có thể chạy lên chạy xuống các tầng, anh em có thể gia nhập mọi giáo hội, anh em có thể làm bất cứ điều gì anh em muốn, (tôi đang nói chuyện với những người Ngũ Tuần bây giờ), và đi ngay trở lại và làm ô uế vợ của một người đàn ông, phá vỡ gia đình của một người đàn ông, một số phụ nữ các chị. Anh chị em sẽ quay trở lại ngay cho dù Lời đến với anh chị em để làm đúng thể nào đi nữa và các thứ, anh chị em sẽ không nhận ra Nó. Chị em sẽ không bao giờ để tóc dài, phụ nữ, hay điều đó. Chị em sẽ không bao giờ ăn mặc đúng đắn. Các bạn vẫn hoàn toàn giống như thế gian, bởi vì các bạn chưa chết với thế gian, các bạn sống với nó.

⁷⁵ Một số người trong các bạn sẽ không bao giờ bỏ rượu, hút thuốc. Anh em sẽ không bao giờ từ bỏ ham muốn những phụ nữ ăn mặc vô đạo đức, khi anh em nhìn thấy họ trên đường phố, thay vì quay lưng, bỏ đi. Anh em vẫn ham muốn đúng như vậy. Bởi vì tại sao? Anh em vẫn còn sống với thế gian. Nhưng khi sự hy sinh đó đã được nhận, anh em đã chết. Đúng vậy. Anh em nghe tôi muốn nói gì không? Anh em hiểu tôi đang nói về điều gì không?

⁷⁶ Bây giờ, linh hồn của anh em được đặt trên bàn thờ bằng đồng của Đức Chúa Trời phán xét, rồi Đức Chúa Trời nhận sự thánh—...Bây giờ, nó cho thấy rằng anh em chưa nhận lãnh Nó, nếu nó...Nếu—nếu anh em vẫn còn sống trong thế gian, Đức Chúa Trời không bao giờ nhận lấy nó. Bây giờ, các bạn những người đang nói về việc nhận được Đức Thánh Linh và cách mà các bạn phải chờ đợi quá lâu, các bạn ở đây. Cho đến khi Đức Chúa Trời nhậm của lễ đó, cho đến khi nó được đặt trên sự phán xét của Ngài ở đó, cho đến khi sự phán xét của Ngài thực sự giết chết các giác quan của bạn! Bạn có thể nói, “Ồ, tôi sẽ lật sang một trang mới.” Không phải thế. “Ồ, tôi biết tôi đã từng hút thuốc, tôi

sẽ bỏ thuốc.” Điều đó vẫn không phải là nó. Cho đến khi Đức Chúa Trời tiếp nhận của lễ đó trên bàn thờ bằng đồng của Ngài, bàn thờ của Ngài là sự phán xét. Sự phán xét của Ngài là gì? Sự chết. Đó là hình phạt.

77 “Linh hồn nào phạm tội,” nó vẫn còn ở trong đó, “sẽ chết.” Tôi không quan tâm anh em đã làm gì.

78 Chúa Jêsus phán, “Nhiều người sẽ đến với Ta trong ngày đó, và thưa rằng, ‘Lạy Chúa, con đã không làm *điều này* và đã làm *điều kia* sao?’ Ngài phán, ‘Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi những kẻ làm công gian ác.’” Hiểu không?

79 Khi của lễ đó được tiếp nhận bằng ngọn lửa, và nó bay lên như *thế*, và khói bay lên, anh em sống lại với sự hy sinh của mình trên các thiên đàng, và anh em được đóng ấn khỏi những điều thuộc về thế gian. Linh hồn của chúng ta ở trên bàn thờ của Ngài.

80 Thế thì anh em được làm gì, sau khi anh em đã chết, thế thì anh em làm gì? Rồi anh em được thụ thai lần nữa. Anh em được thụ thai lần nữa. Trước tiên anh em được thọ thai trong sự gian ác. Bây giờ anh em được hình thành trong điều gì đó mới. Đó là gì? Lời hằng sống. A-men. Ồ, điều đó thay đổi nó bây giờ, phải không? Bây giờ, chúng ta đang trải qua cuộc đấu tranh, sau khi thấy những gì anh em phải làm. Bây giờ điều gì xảy ra? Anh em được thụ thai một lần nữa, trong Lời hằng sống. Đó là gì? Lời trở nên sống động trong anh em. Anh em bắt đầu thấy mọi thứ khác hẳn. Nơi mà trước đây bạn không thể thấy điều đó, bây giờ bạn thấy nó. Có điều gì đó khác hẳn bây giờ. Làm cho tất cả lời Kinh Thánh đến với nhau. Làm cho mọi thứ ăn khớp với nhau thật đúng. Rồi, bây giờ—bây giờ điều gì đó bắt đầu xảy ra. Bây giờ, anh em chết với suy nghĩ của chính mình, bây giờ anh em được thụ thai, bởi vì chúng ta được rửa sạch bởi nước của Lời. Đúng thế không?

81 Bạn làm gì với một đứa trẻ ngay khi nó được sinh ra? Rửa sạch nó. Đúng thế không? Và ngay khi một người đã chết với chính mình, được sanh ra bởi Đức Chúa Trời, người ấy được rửa sạch bởi nước của Lời. A-men. Nếu Nó nói, “Danh Chúa Jêsus,” anh em nói, “Danh Chúa Jêsus”; nói, “Anh em phải được sanh

lại,” anh em nói giống như vậy. Bất cứ điều gì Đức Chúa Trời phán, anh em được rửa sạch bởi nước của Lời. A-men.

⁸² Bây giờ, bây giờ anh em đã sẵn sàng cho cuộc sống. Anh em sẵn sàng để...bắt đầu ngay bây giờ. Bây giờ anh em được sinh ra một lần nữa, được sinh ra trong gia đình của Đức Chúa Trời, với cha mẹ mới. Vàng, thừa quý vị. Những gia sư của anh em đã từng là...Bây giờ anh em có những người gia sư mà bây giờ, anh em có một Cha mẹ mới. Bạn không thể được sinh ra mà không có cha mẹ. Vì vậy nếu anh em được sinh ra trong tình anh em của một giáo hội, đó là những gì anh em có. Nếu anh em được sinh ra trong một tín điều, thì anh em đấy. Nhưng nếu anh em được sinh ra trong Đức Chúa Trời, được thụ thai trong Lời Ngài, anh em có một Cha mới, đó là Đức Chúa Trời, sẵn sàng làm cho Lời Ngài được biết đến giữa vòng anh em, nói Nó qua anh em. Ồ, một Cha mẹ mới, Cha mẹ đó là Đức Chúa Trời. Ngài sẵn sàng nhận lấy Lời Ngài bây giờ mà Ngài đã phán rồi, và đặt Nó trong anh em và làm cho Nó trở nên sống động. Thấy không? Bây giờ anh em có sự huấn luyện của mình bây giờ. Anh em sẵn sàng, anh em sẵn sàng đi vào sự huấn luyện bây giờ, sự huấn luyện trẻ em. Đó là phần khó, khi anh em nghĩ mình nên làm *điều này*, và Lời cắt ngang anh em và chỉ cho anh em điều gì khác. “Tại sao, họ tin điều đó hơn...” Điều đó không có gì khác biệt với những gì họ tin. Đây là những gì Đức Chúa Trời đã phán! Anh em phải theo công việc của Cha. Bây giờ anh em đang được sanh lại. Bây giờ anh em đang làm đúng, đang được giải quyết. Anh em có một Cha mẹ mới.

⁸³ Vì vậy, theo thứ tự nếu anh em được sanh lại và có một Cha mẹ mới, thì anh em có một bản chất mới. Bản chất cũ đã chết, và bạn có một bản chất mới. Bạn đã từng đi một con đường, bây giờ bạn đang đi con đường khác. Anh em đã từng đi con đường *này*, đi xuống, bây giờ anh em đang đi con đường *này*, đi lên. Tình cảm của anh em được đặt trên những điều ở trên. Một tình cảm mới! Anh em không còn yêu mến những thứ thuộc về thế gian nữa, tình cảm của anh em thuộc về Đức Chúa Trời. Anh em không quan tâm người ta nói gì, họ cười nhạo anh em như thế nào và nói anh em là “mốt cũ,” hay bất cứ điều gì giống như thế,

anh em không quan tâm, bởi vì anh em được sinh ra ở trên và những tình cảm của anh em được đặt—đặt trên những thứ ở trên. Đức Chúa Trời không hổ thẹn về bạn và bạn không hổ thẹn về Ngài. Đúng vậy. Vì vậy anh em...Hãy đọc chương 11 của Hê-bơ-rơ ngay tại đây. Tôi đã viết nó xuống. Thật sự tại sao, làm thế nào, những người trong thời đó, họ đã làm như thế nào. Cách mà họ đã đi lang thang trong những tấm da cừu, trong những sa mạc, và tình trạng thiếu thốn, và mọi thứ khác, mà thế gian thậm chí không xứng đáng với họ. Thấy không? Hãy đọc nó, nó sẽ tốt cho anh em. Và anh em có thể thấy ở đó, những gì con người khi bản chất của họ bị thay đổi, điều gì xảy ra.

⁸⁴ Bây giờ, “Anh có loại bản tính gì vậy, Anh Branham?” Bản tính của Ngài. Nếu tôi có bản chất của cha tôi, thì tôi sẽ làm những điều mà cha tôi đã làm. Nhưng bây giờ tôi được sanh lại, điều đó tùy thuộc vào cha tôi là ai. Nếu anh em chỉ được sinh ra trong giáo hội, anh em có một người cha giáo hội, và anh em có thể gọi ông là “cha” nếu anh em muốn. Bạn gọi ông ấy bất cứ điều gì bạn muốn, bởi vì ông ấy là cha của bạn. Nhưng nếu Cha của anh em là Đức Chúa Trời, và anh em được sinh ra trong gia đình của Đức Chúa Trời, anh em tìm kiếm những điều đó mà gắn liền với Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Thế thì anh em là con của Đức Chúa Trời. Bản chất của anh em là bản chất của Đức Chúa Trời. Rồi khi một số người, ồ, anh em nghe họ, một số người nói, “Ồ, hội thánh của chúng tôi tin rằng những ngày phép lạ đã qua rồi.” Làm sao anh em có thể tin những ngày phép lạ đã qua khi chính bản chất của Đức Chúa Trời ở trong anh em? Khi Ngài là phép lạ hoàn toàn? Phép lạ thuộc về bản chất của Ngài, phép lạ thuộc về thói quen của Ngài, toàn bộ bản thể của Ngài là phép lạ. Làm sao anh em có thể là bất cứ điều gì khác ngoài phép lạ? Sự sanh ra mới của anh chị em là phép lạ. Sự sống mới của bạn là phép lạ. Ngay cả bản chất của bạn cũng là một phép lạ. Làm thế nào anh em có thể nhìn lại và nói, “Chúng đã chết. *Điều này đúng.*” Thấy không? Anh em là một tạo vật mới, sự sáng tạo mới. Chắc chắn.

⁸⁵ [Băng trống—Bt.] Và khi những đứa trẻ được sinh ra, tất cả chúng chỉ là những gà con trừ một con. Nó là một chim ưng.

Nó là một gà nhỏ bé kỳ quặc. Nó hoàn toàn khác biệt, nhưng, anh em thấy, nó được sinh ra trong một giống nòi khác. Tinh—tinh—dịch và trứng khác, nó tạo nên một giống chim khác nhau. Chắc chắn nó trông kỳ quặc, nó hành động buồn cười với những kẻ còn lại, nhưng nó thì—nó chỉ hành động tự nhiên, bởi vì nó không thể làm gì nữa, bởi vì nó—nó là một chim ưng. Bản chất của—của nó là chim ưng, vì vậy đó là tất cả những gì nó có thể làm là một con chim ưng. Nhưng có rất nhiều người trong số họ trong những giáo phái này, họ thực sự là những con chim ưng, nhưng chỉ nhìn không đúng để thấy họ chìm trong bùn và những thứ thuộc về thế gian. Thấy không? Đó là, họ là việc của chúng ta, hãy đi kiếm họ.

⁸⁶ Một ngày kia chim ưng mẹ đi qua, và anh em có nghĩ rằng gà mái đó có thể giữ nó trên mặt đất lâu hơn nữa không? Cho dù nó có kêu cục cục bao nhiêu đi nữa, tốt thế nào đi nữa, nó nói, “Đến đây, con yêu quý. Mẹ đã tìm thấy điều gì đó ngay tại đây, hãy đến.” Ồ, chao ôi! Ảnh hưởng của nó là về những điều ở trên, và nó đã đi đến gặp điều đó. Không còn giáo phái nào cho nó nữa. Không thể gọi nó ra khỏi Điều đó.

⁸⁷ Và một người được sinh ra bởi Đức Chúa Trời, anh em không thể gọi người đó trở lại trong đồng bùn thối nát của tội lỗi nữa. Người đó đã chết, và người đó được sanh lại. Người đó là một con người mới. Người đó có bản chất của Chim ưng. Nó phải lên trời và sải cánh bay lên. Nó phải lên đó nơi Mẹ nó ở, Cha của nó ở.

⁸⁸ Và đó là cách anh em...một người mà tin, cảm dỗ, “Ồ, hãy đến gia nhập giáo hội của chúng tôi. Bây giờ, đó là sự cuồng tín. Ngày—ngày—ngày...”

⁸⁹ Bây giờ, nếu chim ưng nhỏ đó có thể đứng ngoài đó và nó nghe thấy tiếng mẹ đó kêu, và nó nhìn quanh và nói, “Mẹ ở đâu?” Ở đây, có lẽ nó đã kêu điều gì đó như thế này với chim ưng nhỏ, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

⁹⁰ Và gà mẹ nói, “Những ngày phép lạ đã qua rồi, cục cục, cục cục, cục cục, cục cục. Những ngày phép lạ đã qua. Không có chuyện như vậy! Đó là sự cuồng tín!” Ồ, chao ôi!

91 “Ồ, anh em không thể giữ nó lại được nữa. Tôi chỉ có thể nghe nó nói, “Mẹ ơi, làm thế nào để con lên đó được?”

92 “Cứ vỗ cánh đi, con yêu quý. Đó là tất cả những gì con phải làm. Con là chim ưng. Cứ bước đi bởi đức tin.”

“Nó sẽ thế nào, Mẹ?”

93 “Mẹ không biết. Cứ bước đi.” Nó đến đây. Vài lần thất bại đầu tiên của nó, nó đậu xuống trên một cột hàng rào. Dù sao đi nữa, nó đã có được điều đó. Mẹ nói, “Cứ đến đây, mẹ sẽ bắt được con.” Chính là điều đó.

94 Một bản chất mới, một bản thể mới, một tạo vật mới, bản chất của Cha anh em. Và anh em tin và yêu mọi Lời mà Ngài đã phán. Mọi lời nói của con người đều là lời nói dối, trái ngược với Lời này. Đây là Lời Đức Chúa Trời. Thấy không? Kinh Thánh đúng. Tôi không quan tâm giáo hội nói gì, Kinh Thánh vẫn đúng, đối với anh em, bởi vì bản chất của anh em đã được thay đổi. Bây giờ, nếu anh em có một—một người cha giáo hội, anh em sẽ tin vào người cha giáo hội đó. Nhưng nếu anh em có Cha là Đức Chúa Trời, anh em sẽ tin vào Lời Đức Chúa Trời. Nếu anh em có một người cha trong giáo hội, anh em sẽ tin điều đó bởi vì anh em thuộc về bản chất của ông ấy, đó là cha của anh em. Nhưng nếu Cha của anh em là Đức Chúa Trời, thì anh em sẽ tin Lời Đức Chúa Trời. Nếu bạn là một giáo hội, bạn sẽ—bạn sẽ tin lời của người đó, bạn sẽ tin lời giáo hội, bạn sẽ là những gì giáo hội nói. Nhưng nếu anh em được tái sinh, thì anh em sẽ tin những gì Đức Chúa Trời phán, bởi vì Đức Chúa Trời là Cha của anh em; không phải thế gian hay những tín điều giáo hội.

95 Nhắc tôi nhớ. Một ngày nọ họ, trong một—một cái sân, họ nói rằng họ có một con vịt đang đi theo một số con gà. Và con—con vịt, anh em biết đấy, là một anh chàng nhỏ buồn cười. Nó hầu như nặng trên đỉnh đầu, anh em biết đấy, và có cái mỏ to bè, anh em biết đấy. Nhưng điều đó, vì nó là nặng trên đầu, nó—nó đã có cái mỏ to bè vì mục đích nào đó. Và đó là cách mà tôi đoán đôi khi Cơ-đốc nhân dường như là một chút, trở nên cuồng tín một chút, nhưng—nhưng đó là vì một mục đích. Thấy không? Vì vậy, nó, trông thật buồn cười chừng nào nó còn chạy quanh với lũ gà con, và nó có thể...gà tây và các thứ, chúng—chúng—chúng

có một cái mỏ nhọn ngắn thôi, và chúng, và trong khi những thứ chúng đã làm, và chúng không được tạo dựng giống như con vịt đó. Một ngày mẹ gà dẫn nó, với một bầy gà con và nó, ra phía sau. Nó luôn luôn ở phía sau, anh em biết đấy, hầu như. Nó thậm chí không nói chuyện như chúng. Ngôn ngữ của nó khác hẳn. Chúng không thể hiểu nhau.

⁹⁶ Đó là cách với Cơ-đốc nhân khi người ấy được sanh lại, đấy. Người được sanh ra từ một quả trứng khác, chỉ thế thôi. Thấy không? Có lẽ người ấy có... Tôi tin rằng có nhiều người trong số họ ở đây trong những giáo hội giáo phái này, đó là những con vịt chính hiệu, nhưng chúng có một con gà mái đầu đàn. Đúng vậy. Vì vậy họ thật sự không hiểu được Điều đó. Điều đó nghe có vẻ thô lỗ. Không có ý nói theo cách đó, nhưng tôi đang cố gắng đưa ra một quan điểm.

⁹⁷ Một ngày kia gà mẹ dẫn nó ra hơi quá xa phía sau nhà kho. Có một ít nước chảy xuống phía sau nhà kho. Vâng. Một con suối đang chảy ra, con lạch. Và nó đang đi dọc theo đó tự hỏi tất cả điều đó là về cái gì, anh em biết đấy, đi theo con gà mái. Và, ồ, nó thậm chí không thích chế độ ăn mà chúng đang ăn, trông không phù hợp với nó. Những thứ cũ kỹ này mà chúng ăn, dường như không đúng. Vì vậy, sau một thời gian ngắn nó đã bắt được một hơi thở. “Mùi đó thật tốt. Điều đó đến từ đâu?” Ồ, hơi thở quen thuộc đó của Thiên đàng, ừm! Hãy nắm bắt hơi thở nhỏ bé của điều gì đó mà làm mới mẻ, một bài giảng mà hấp dẫn anh em, mà đánh vào, anh em cảm thấy Lời neo chính Nó. Ừm, ánh nắng Thiên thượng! Nó nghĩ, “Ồ, có một cách nào đó khác, hơi thở đó mà tôi có, phù hợp với bản chất của tôi.” Người ấy hít thở điều đó lại. “Nó ở đâu đó. Bây giờ, anh em không thể nói với tôi; nó ở đâu đó. Tôi biết có điều gì đó mà tôi thuộc về,” không phải với tín điều này. Thấy không? Anh em biết tôi muốn nói gì không? Nó ngửi thấy mùi nước, và bản chất của nó là một con vịt, vì vậy một con vịt và nước luôn đi với nhau. Đó là cách một người tin và Đức Chúa Trời đi cùng nhau. Ngay lập tức người đó đã có một luồng hơi lớn khác về điều đó, trở nên mạnh mẽ hơn. Sau một lúc gió bắt đầu thổi. Giống như ngọn Gió ào ào, mạnh mẽ, anh em biết đấy. Trời bắt đầu thổi làn gió lên khỏi mặt nước,

đến với nó. Nó không thể chịu đựng được nữa. Nó đi xuống ngọn đồi, lắc lư, lắc lư, lắc lư, lắc lư, chỉ, anh em biết đấy, cứ như thế, “Honk-honk, honk-honk, honk-honk.” Cái mỏ dài nhỏ đó hướng lên trong không trung, anh em biết đấy. Nó ngửi thấy mùi nước!

⁹⁸ Gà mái già nói, “Con đừng ngông cuồng, hãy trở lại đây!” Không tốt chút nào; nó đã ngửi thấy mùi nước. Nó cứ trên đường đến với nước!

⁹⁹ “Có một mạch nước đầy Huyết, được rút ra từ huyết quản của Em-ma-nu-ên, nơi tội nhân lao mình xuống dưới suối nước này và sạch hết mọi gian ác liền.” Một Cơ-đốc nhân thực sự không muốn làm gì với thế gian. Họ không muốn sống quanh quẩn ở đây và tự hỏi họ đang ở đâu, và ngày nay họ là tín đồ Giám Lý và ngày mai họ là tín đồ Báp-tít, và tín đồ Trưởng Lão và Ngũ Tuần, và vân vân. Ồ, thưa anh em, thật khốn khổ! Một Cơ-đốc nhân thực sự muốn có được sự tươi mới của Thánh Linh, sự tươi mới của Đức Chúa Trời trong đời sống mình, điều gì đó khiến người đó trở nên một con người mới. Ngay khi anh ta có thể có được lối thoát đó, anh ta sẽ lái xe qua những bãi đất đầy tuyết hoặc bất cứ thứ gì khác để đến đó. Anh ta sẽ bỏ đi, bởi vì anh ta là một con vịt. Vâng. Không phải là một tín điều, không, không, không, không.

¹⁰⁰ Và nếu anh em vẫn còn yêu những điều thuộc về thế gian, anh em bị lừa dối, sự hy sinh của anh em chưa được chấp nhận, bản chất của anh em chưa được thay đổi. Bây giờ anh em có biết nó có ý nghĩa gì để được sanh lại không? Đấy, bản chất của anh em được thay đổi, anh em trở nên một tạo vật mới. Trước tiên anh em phải chết, và rồi được sanh lại. Tôi biết đã đến lúc tôi phải kết thúc, nhưng chỉ cho tôi vài phút, tôi sẽ lướt qua những đề tài này thật nhanh, đấy, đấy. Nếu anh em vẫn yêu thế gian, và tuyên bố rằng anh em được sanh lại, cho dù anh em đã làm gì...Anh em có thể đã khóc, anh em có thể đã cảm thấy ớn lạnh chạy qua người. Chúng ớn thôi, tôi không có gì chống lại điều đó. Những Cơ-đốc nhân kêu khóc và cảm thấy ớn lạnh chạy qua người họ. Và anh em nói, “Anh Branham, tôi đã nói tiếng lạ thật...” Điều đó có thể tốt, và điều đó có thể rất tốt.

¹⁰¹ Tôi đang nhìn vào một phụ nữ nhỏ bé ngay bây giờ mà đã

đến với tôi cách đây không lâu với một khái tượng hay một giấc mơ mà cô ấy đã có, và tôi đã có sự thông giải. Tuy nhiên, thật khó để nói với vợ của thầy giảng Ngũ Tuần trẻ rằng cô ấy không có Đức Thánh Linh, ừ-ừm, nhưng cô ấy đã không có. Nhưng rồi cô ấy đã nhận lãnh Điều đó, đấy.

¹⁰² Vâng, nó khác hẳn, đấy. Vâng, nó không phải là nói tiếng lạ, nó không nhảy múa trong Thánh Linh. Không có điều nào trong những điều đó anh em có thể đặt Nó lên. Đó là một sự chết và một sự Sanh ra, một bản chất được thay đổi, một sự thay đổi tính cách. Những sự cũ đã chết, những sự mới là mới mẻ; thế gian đã chết và Đức Chúa Trời là mới. Đức Chúa Trời là Sự Sống của anh em, và thế gian đã chết với anh em. Bây giờ anh em hiểu điều đó không? Được rồi.

¹⁰³ Bây giờ hãy lắng nghe. Tôi sẽ phải cắt bớt một chút ở đây, anh em biết đấy, lấy những dây tâm xuân ra khỏi đường đi. Phụ nữ và đàn ông mà không tuân theo Lời Đức Chúa Trời và sự Dạy dỗ của Ngài sau khi họ tuyên bố được sanh lại, thì có điều gì đó sai trật. Tôi sẽ nói chuyện với những người phụ nữ chỉ một phút. Nếu một người nữ biết rằng Lời Đức Chúa Trời lên án tóc ngắn và mặc quần đùi, mặc quần dài, ăn mặc vô đạo đức, và không có đủ sự đứng đắn để để tóc chị em dài ra và mặc quần áo mà trông giống như một Cơ-đốc nhân, thì chị em bị lừa dối. Tôi không quan tâm những gì chị em đã trải qua. Chị em có thể đã nói tiếng lạ giống như đổ đậu trên tấm da bò khô. Anh em có thể có, anh em có thể đã nhảy múa trong Thánh Linh cho đến khi anh em làm rung chuyển cả tòa nhà. Điều đó không có liên quan gì với nó. Nó cho thấy rằng tình yêu của thế gian vẫn còn ở trong anh chị em. Khi Đức Chúa Trời lên án điều đó! Ngài phán, “Không được... Một người nữ nên để tóc dài. Và chính thiên nhiên dạy các người rằng đàn ông nên để tóc ngắn, bởi vì Đức Chúa Trời ở trên đàn ông, và đàn ông ở trên đàn bà.” Và nếu một người nữ cắt tóc mình, thì người đó làm ô nhục đầu của mình, mà là chồng mình. Nếu một người nam để tóc dài, thì người đó làm ô nhục đầu mình, tức là Đấng Christ. Thấy không? “Hãy để những người nữ của chị em tự trang điểm trong những bộ đồ khiêm tốn,” sạch sẽ, quý phái. Thấy không?

104 Và rồi không có sự đứng đắn thông thường để làm điều đó, chúng ta nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia! Tôi đã nói tiếng lạ. Ha-lê-lu-gia! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Điều đó cho thấy rằng linh ở trong đó là sai. Nó sẽ chấp nhận Lời mọi lúc nếu đó là bản chất của Lời. Và Lời là xác thịt, và Lời là Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời; và Lời ở trong anh chị em, làm cho anh chị em trở nên con trai hay con gái của Đức Chúa Trời, hậu tự của Ngài, tin Lời Ngài.

105 “Tôi không tin vào Danh cũ đó của Chúa Jêsus, để được phép báp-têm. Ha-lê-lu-gia! Tôi không quan tâm anh cố gắng giải thích điều đó như thế nào, tôi tin mục sư của tôi.” Cứ tiếp tục, đó là cha của anh em. Nhưng nếu Đức Chúa Trời là Cha của anh em, anh em sẽ đi theo hàng với Lời Đức Chúa Trời.

106 Thầy giảng: “Ngày đó sẽ có nhiều người đến với Ta, thưa rằng, ‘Lạy Chúa, tôi há chẳng đuối quỷ trong Danh Ngài sao?’ Các thầy giảng. ‘Tôi đã không làm nhiều công việc quyền năng sao?’ Những nhà truyền giáo trên cánh đồng. ‘Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi những kẻ làm công gian ác,’” những đứa con hoang. Đúng vậy.

107 Nếu anh em được sanh ra bởi Đức Chúa Trời, anh em được rửa sạch trong nước của Lời, phân rẽ khỏi những việc thuộc về thế gian, và tin Đức Chúa Trời. Anh chết rồi. Anh em chết với suy nghĩ của chính mình, chết với những ý tưởng của chính mình, chết với mọi thứ khác ngoài Lời Đức Chúa Trời; và Nó sống trong anh chị em, đang hoạt động trở lại qua anh chị em, chứng minh rằng đó là Lời Đức Chúa Trời. Anh em nói, “Tôi chết với thế... Tôi chết với thế gian, Anh Branham.” Mà lại chối bỏ Lời Đức Chúa Trời?

108 Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Bây giờ chúng ta đang đi xuống với “sanh lại” có nghĩa là gì. Thấy không?

109 Vẫn còn nóng nảy, vẫn xấu tính, kiêu ngạo. Người nào đó nói điều gì đó về bạn, bạn ngay lập tức sẵn sàng chống đối. Và rồi, được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời? Không. Thánh Linh của Đức Chúa Trời không làm như thế. Không. Thánh Linh của Đức Chúa Trời thì khiêm nhường, nhu mì, êm dịu, nhịn nhục.

Đó là Đức Chúa Trời, yêu thương, nhân từ, tha thứ, đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Ồ, vâng.

¹¹⁰ Nhưng họ sẽ giữ giáo phái đó và nói tiếng lạ, nói tiên tri, làm tất cả các loại công việc. Chúa Jêsus phán họ sẽ làm điều đó. “Có hình thức tin kính.” Nắm giữ giáo phái bởi vì đó là cha của họ. Họ được sinh ra trong cha giáo phái đó. Nhưng nếu anh em được sinh ra bởi Đức Chúa Trời, *Đây* là Cha của anh em, Ngài là Lời, Lời. Cho dù anh em có bao nhiêu cảm giác, vẫn là con cái của Satan cho đến khi anh em trở nên chết với thế gian và sống trong Đấng Christ. Hãy lắng nghe, nhanh lên nào.

¹¹¹ Một linh hồn, tốt hay xấu, sự chết không thay đổi nó. Tôi đã có nhiều câu Kinh Thánh được viết xuống ở đây về một điều này mà tôi muốn nhận xét về, “linh hồn là gì.” Linh hồn là gì? Chính là bạn. Bạn là một linh hồn. Phần bên trong của bạn. Và khi các bạn chết, linh hồn đó ở trong hình dạng nào, đó là cách nó đi. Nó đi đến nơi đến của nó. Anh em không thể kéo nó lên cho dù anh em có làm cho nó bao nhiêu đi nữa, linh hồn đó phải được thay đổi ở đây, được tái sinh.

Anh em nói, “Còn Đức Thánh Linh thì sao, Anh Branham?”

¹¹² Đức Thánh Linh làm phép báp-têm cho anh em vào trong Thân thể, để phục vụ, nhưng anh em tin vào Sự sống Đời đời. “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời.” Thấy không? Thế thì anh em được báp-têm bởi Đức Thánh Linh vào trong Thân thể, vì những sự bày tỏ của các ân tứ, và vân vân, nhưng anh em tin vào Sự sống Đời đời. Ai tin thì có Sự sống Đời đời. Và khi anh em tin là khi anh em chết, và được sinh ra, tái sinh, một tạo vật mới. Được rồi.

¹¹³ Linh hồn, bây giờ hãy nhớ, tốt hay xấu, sự chết không có liên quan gì với nó. Sự chết chỉ đưa nó đến đích của nó. Anh em có nghe điều đó không? Và nếu anh em vẫn còn có thế gian và tình yêu của thế gian trong đó, nó sẽ chết với anh em, bởi vì thế gian phải chết. Đức Chúa Trời đã lên án thế gian, đó là trật tự thế giới. Đức Chúa Trời đã định tội nó và nó phải chết. Và nếu thế gian đó ở trong bạn, bạn sẽ chết với thế gian đó. Chà, tôi không thấy nó có thể rõ ràng hơn như thế nào. Thấy không? Và nếu nó tốt, được sanh ra bởi Đức Chúa Trời, nó phải đến với Đức Chúa Trời.

Nếu nó thuộc về thế gian, nó sẽ vẫn bị hư mất với thế gian. Nếu nó thuộc về Đức Chúa Trời, nó sẽ sống với Đức Chúa Trời, có học thức hay không có học thức. Có học thức hay thất học, nếu thế gian vẫn còn ở đó, nó phải chết. Và nếu thế gian ở trong linh hồn anh em, và sự ham muốn của anh em thuộc về những thứ thuộc về thế gian, anh em sẽ bị hư mất cùng với thế gian. Điều đó rõ ràng, phải không? Nên vậy. Anh em là một phần của thế gian chết. Và khi thế gian chết, anh em chết với thế gian.

¹¹⁴ Nhưng nếu bạn được sanh lại, bạn đang sống với Đấng Christ, và tình cảm của bạn là trên những điều ở trên chứ không phải trên những thứ thuộc về thế gian. Nhưng nếu anh em được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, anh em trở nên một phần của Đức Chúa Trời và được sống Đời đời với Ngài. Thế thì, sự chết không thể chạm vào anh em khi anh em được sanh lại. Anh em là Đời đời. Anh em đã thay đổi từ một tạo vật của thời gian thành một tạo vật của Đời đời. Anh em đã thay đổi từ sự chết thành Sự sống. Tôi đang nói về “Đời đời.” Từ sự chết Đời đời đến Sự sống Đời đời. Nếu bạn thuộc về thế gian, bạn chết ở đây với nó. Nếu bạn yêu...Kinh Thánh đã nói, trong Giăng, “Nếu các người yêu mến thế gian hay những việc thuộc về thế gian, ấy là bởi vì tình yêu của Đức Chúa Trời thậm chí không ở trong các người nữa.” Bạn không thể yêu thế gian. Và Chúa Jêsus phán, “Các người không thể yêu Đức Chúa Trời và ma-môn.” *Ma-môn* là “thế gian.” Anh em không thể yêu thế gian và Đức Chúa Trời cùng một lúc. “Và kẻ nào nói người ấy yêu Ta, mà không giữ những lời Ta nói,” đó là, Kinh Thánh, “kẻ đó là kẻ nói dối, và Lẽ thật không ở trong người.” Thế đấy.

¹¹⁵ Ô, Đền tạm Branham, và tất cả các bạn những người tốt, chúng ta hãy kiểm tra lại! Đây là Năm Mới. Chúng ta hãy bắt đầu, chúng ta hãy làm điều gì đó, lấy những thứ thuộc về thế gian ra khỏi chúng ta. Nếu nó vẫn ở trong đó, chúng ta hãy loại bỏ nó. Vâng, thưa quý vị. Được rồi, những người của ngày hôm nay...Tôi phải nhanh lên.

¹¹⁶ Dân chúng ngày nay nhận lấy tất cả các loại linh. Họ đi lên và lấy một linh giáo hội, họ thậm chí lấy những linh mà tự xưng là “những linh của Đức Chúa Trời, được sanh lại,” và chối bỏ Lời

Đức Chúa Trời là đúng. Anh em có thể tưởng tượng Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang chối bỏ Lời của Chính Ngài không? Với các bạn những người Công giáo, tôi muốn nói là Công giáo La-mã, các bạn có thể thực sự nói rằng các bạn được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và nhận lấy những giáo điều đó trái ngược với Kinh Thánh, và chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời, và nói rằng các bạn là...Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong các bạn chẳng? Thánh Linh đã viết Kinh Thánh này sẽ chối bỏ Nó? Việc đó hẳn là tôi nói điều gì đó và đứng lên và nói đối chống lại nó. Đức Chúa Trời nói điều gì đó, rồi quay lại và nói đối về điều đó chẳng? Khi Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Trời không thể nói dối, bởi vì Ngài là chính Nguồn của mọi Lẽ thật.”

¹¹⁷ Anh em Giám Lý, Báp-tít, mà đã chịu phép báp-têm trong các tước hiệu của “Cha, Con, Thánh Linh,” và biết sự khác biệt bây giờ không? Anh em có Kinh Thánh của mình. Anh em mà chỉ muốn gia nhập giáo hội, bằng cách bắt tay chẳng? Các bạn lấy thư từ người này đến người khác, và tuyên bố rằng mình được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời sao? Làm thế nào anh em có thể làm điều đó, và rồi nhìn vào mặt của Lời Đức Chúa Trời và tự xưng mình là một Cơ-đốc nhân được tái sinh? Khi anh em chết với giáo hội, anh em chết với những tín điều, anh em chết với thế gian, anh em chết với mọi thứ khác ngoài Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Lời! Thế đấy. Chúng ta hãy xem. Họ nhận lấy mọi loại linh.Ồ, họ có các linh giáo hội, họ có tất cả các loại linh. Bây giờ hãy lắng nghe kỹ.

¹¹⁸ Các đấng tiên tri! Lời của Đức Chúa Trời đến với vị tiên tri. Kinh Thánh đã nói vậy. Bây giờ, để kết thúc, tôi chỉ có thêm vài lời nhận xét ở đây, hay gần như vậy, tôi muốn thông qua, và rồi tôi sẽ cắt bớt. Lời của Chúa đến với các vị tiên tri. Điều gì đến với các nhà tiên tri? Lời của hội thánh đã đến với các nhà tiên tri? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Lời của tín điều đã đến với nhà tiên tri? [“Không.”] Lời của Chúa! Đó là gì? Nhà tiên tri đã bày tỏ Lời của Đức Chúa Trời. Thấy không? Đó là những tiên tri, những tiên tri thật. Bây giờ, chúng ta có những tiên tri giả, chúng ta sẽ đến với họ chỉ trong một phút. Nhưng tiên tri thật, Lời thật đã đến với tiên tri thật. Nó không thể là gì khác. Vậy thì, một tín điều

đã không đến với nhà tiên tri, một giáo phái đã không đến với nhà tiên tri. Không. Nhưng Lời của Chúa đã đến với nhà tiên tri, và ông đã bày tỏ Nó cho dân sự. Tiên tri thật đã có Lời thật.

¹¹⁹ Làm thế nào anh em thử nghiệm một tiên tri thật? Khi người đó có Lời thật. Thế thì nếu nó không phải là Lời thật, thì nó phải là lời giả dối. Nếu nó nói điều gì đó khác với Lời này, và Lời này là Lời Đức Chúa Trời, hãy để mọi lời của vị tiên tri là lời nói dối và Lời Đức Chúa Trời là thật. Và nếu Lời đó đến từ vị tiên tri, là Lời của Đức Chúa Trời, thì ông là một tiên tri thật, bởi vì Lời đến với các tiên tri, những tiên tri thật, Lời thật. Những tiên tri giả, lời giả, “những tín điều của chúng ta, những giáo phái của chúng ta, gia nhập *điều này*, nói *điều này*, tin *điều này*, làm *điều này*.”

¹²⁰ Nhưng Lời thật đến với vị tiên tri thật, và người nói với anh em Lời thật. Anh em đi theo Lời thật đó, và anh em có được kinh nghiệm thật về Lời bởi vì Lời đã trở nên xác thịt trong anh em, và anh em trở nên con trai của Đức Chúa Trời, và Lời của Đức Chúa Trời đang quay vòng ngay từ Đức Chúa Trời vào trong anh em, bởi vì anh em là Bản tánh của Ngài, Thánh Linh của Ngài ở trong anh em và anh em sẽ làm những công việc của Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia! Kinh Thánh đã nói vậy. Ô, chao ôi!

¹²¹ Những tiên tri giả mang đến những lời giả dối. Họ làm gì? Có những cảm giác sai lầm. Những tiên tri giả giữ đủ Lời thật là giả dối. Trước đây họ đã không làm điều đó, nhưng Kinh Thánh nói...Anh em muốn ghi xuống Kinh Thánh về điều đó, Ti-mô-thê Nhì chương 3, đây. Các tiên tri giả có đủ Lời thật để làm cho nó sai, bởi vì Kinh Thánh nói rằng họ sẽ có “hình thức tin kính.” Để có một hình thức tin kính, họ phải có một số của nó như là Lẽ thật. “Một hình thức của sự tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của nó.” Quyền năng của cái gì? Để làm cho anh em thẳng thắn, là một sự khác biệt, hầu việc Đức Chúa Trời, không đi đến những điệu nhảy và những thứ thuộc về thế gian, Kinh Thánh lên án, không cắt tóc của chị em. Giống như, các tiên tri giả nói rằng, “Đừng làm sự gì khác.”

¹²² Người nào đó đã nói cách đây không lâu, (Tôi tin rằng tôi đã trích dẫn nó ở đây trước đây, tôi không biết) nói, “Tại sao anh

em không để mặc họ đàn ông và phụ nữ,” với tôi. Nói, “Ồ, ở đó, người ta tin anh là một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Tôi không phải.”

¹²³ “Nhưng người ta tin anh là vậy. Tại sao anh không dạy họ cách tiếp nhận những khái tượng, làm thế nào để làm những công việc của Đức Chúa Trời như thế?”

¹²⁴ Tôi nói, “Làm sao tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ không biết chữ ABC của họ?” Thấy không? Thấy không? Làm thế nào anh em có thể lấy một đứa trẻ ra khỏi trường mẫu giáo và cho nó học đại học ngày nay, dạy nó số đo căn bậc hai? Làm sao anh em có thể làm điều đó khi nó không biết ABC nghĩa là gì? Anh em biết ABC có nghĩa là gì không? “Luôn luôn Tin Đấng Christ.” Đúng vậy. Đừng tin giáo hội, đừng tin tín điều, đừng tin những giáo lý của họ. Hãy tin Đấng Christ! Tại sao? “Biết Ngài, biết Ngài là Sự Sống.” Đúng thế không? Không biết tín điều của Ngài, không... Ngài không có tín điều. Thậm chí không biết Lời Ngài. Không biết Lời Ngài; bạn phải biết Ngài, biết Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của bạn trong sự sanh ra mới. Giống như Chúa Jêsus đã phán với Ni-cô-đem, “Nếu các ngươi không thể tin những điều thuộc về đất mà Ta nói với các ngươi, làm sao các ngươi có thể tin những điều thuộc về Trời được?” Làm thế nào anh em sẽ tin những điều thuộc linh mà đi vào trong Thánh Linh, và biết và thấy những khái tượng và những điều như thế, để thiết lập một trường học trong trật tự như thế, trong khi họ thậm chí không tin những điều thuộc về đất? Thậm chí không thể tin để mặc quần áo đúng cách. Thậm chí không thể tin họ bỏ thuốc lá và bỏ sự nói dối của họ, bỏ sự nóng nảy của họ sang một bên, và tất cả những điều đó, làm tất cả những điều này, hoặc bỏ tư dục. Làm thế nào anh em có thể dạy dân sự đi vào trong Thánh Linh khi họ có tất cả những điều đó vẫn còn đeo bám trên họ? Vâng.Ồ, chao ôi.

¹²⁵ Những tiên tri giả có những lời nói, những tín điều, những giáo phái, những cảm giác giả. “Ồ, chúc tụng Chúa, điều duy nhất các bạn phải làm. Anh em muốn mặc áo của Ê-li không? Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Điều duy nhất anh em phải làm là cứ làm trống rỗng trong tâm trí của mình, không nghĩ về điều gì, và nói, ‘Ồ, xin đổ đầy tôi, đổ đầy tôi, đầy đầy tôi.’” Ma quỷ chắc chắn

sẽ làm điều đó. Và rồi anh em dựa trên điều đó? “Ồooo, nó chạy qua trên tôi, Anh Branham à. Tôi đã cảm thấy điều đó. Ôooo, vinh hiển thay Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia!” Nhảy lên nhảy xuống như *thế*. “Ồ, tôi hiểu rồi.” Và sống như bạn sống không?

126 “Xem trái thì biết cây.” Thấy không? Đấy, không phải cảm giác.

127 “Ồ, thưa anh em, anh em muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh, cứ quỳ xuống bần thờ và nói, ‘Vinh hiển, vinh hiển, vinh hiển, vinh hiển, vinh hiển thay, cho đến khi anh em nói tiếng lạ.’” Ừm, quay trở lại và sống bất cứ loại đời sống nào, nói dối, ăn cắp à? Khi họ nói với anh em về việc chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, “Đó là sự cuồng tín, giáo hội của tôi dạy khác hẳn!” Và nói rằng anh em được sanh lại, được rửa sạch bởi nước của Lời? Điều gì đó sai trật ở đâu đó. Thấy không?

128 Anh em sẽ tin mọi Lời đúng như cách Nó được viết ra ở đây. Chúng ta không cần...và chúng ta không...Và Kinh—Kinh Thánh nói, “Đó không phải là sự thông giải riêng nào.” Đức Chúa Trời đã thông giải Nó, và đây là cách Nó xảy ra. Ngài...Lời, Lời Ngài ở đây. Đừng nói Kinh Thánh trong Nhì...Tôi tin Phi-e-rơ Nhì ở đó, “Kinh Thánh không có sự thông giải riêng.” Chắc chắn vậy. Không, không riêng tư. Nó được viết theo cách Nó có nghĩa là Nó, đúng như thế. Chỉ tin Nó đúng như cách Nó được viết ở đây, Nó sẽ mang lại những kết quả giống như vậy.

129 Bây giờ, những giáo sư giả sẽ mang đến những sự sanh ra giả. Những tiên tri thật sẽ mang đến Lời, sự sanh ra của Lời, Đấng Christ. Những tiên tri giả sẽ mang đến sự sinh ra giả, sự ra đời của những giáo hội, sự ra đời của những tín điều, sự ra đời của những giáo phái. Và anh em đây này, anh em Ngũ Tuần, những cảm giác giả-...hay những cảm giác, và nói với người ta rằng anh ta có Đức Thánh Linh vì anh ta nói tiếng lạ. Tôi đã thấy ma quỷ nói tiếng lạ; những cây bút chì đặt xuống và viết những thứ tiếng lạ. Điều đó không có nghĩa gì cả. Đấy, nó phải là một sự sống, bởi bông trái của chúng anh em sẽ biết chúng. “Anh Branham, anh có tin vào việc nói tiếng lạ không?” Vâng, thưa quý vị. “Anh có tin vào việc la hét không?” Vâng, thưa quý vị. Là một Cơ-đốc nhân,

tôi tin điều đó. Tôi tin Lời Đức Chúa Trời. Nhưng nếu sự sống không ở đó để hỗ trợ nó!

¹³⁰ Lấy ra đó một chiếc áo sơ-mi nhòe bông, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia!” Và rồi nói với tôi rằng đó là Đấng Christ sao? Đấng Christ khiêm nhường, nhu mì và hiền lành. Hãy đi vào một thị trấn và, chao ôi, anh em phải phải sạch đôi vai, anh em biết đấy, và mọi thứ phải thật thích hợp, không có một nếp nhăn trong bộ đồ của anh em, và anh em phải có thật tốt nhất nếu không thì anh em sẽ không đến chút nào, được bảo đảm thật nhiều tiền; anh em không thể có một buổi nhóm. Ồ, ồ, ồ, ồ, ồ, chao ôi! Tất cả các giáo phái, họ phải vỗ nhẹ vào lưng anh em. Không có một người nào trong họ vỗ nhẹ vào lưng Ngài, vì Ngài là Lời. Đúng vậy.

¹³¹ Sự giả dối giữ đủ sự thật để làm nên một hình thức tin kính. Và hãy lắng nghe, bây giờ tôi đang nói điều gì đó ở đây, tôi muốn anh em lắng nghe. Chúng loại quan niệm sai lầm, anh em biết quan niệm sai lầm là gì, dẫn hàng triệu người đến sự sinh ra sai trật. Những giáo sư giả dẫn dắt dân sự tin vào một cảm giác, “Bởi vì anh em bị giật toàn thân, anh em đã có Nó. Ồ, bởi vì anh em có một cảm giác thật buồn cười đi qua anh em, anh—anh em đã thấy những ánh sáng ở phía trước mình, và bị mù và đi loạng choạng, đó là áo khoác của Ê-li mặc cho anh em. Đúng vậy, anh em đã có Nó. Ồ, anh em biết mình là gì không? Anh em là con trai được bày tỏ của Đức Chúa Trời.” Anh em thấy mình ở đâu? Bị đánh bại. Đúng vậy. “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi đã ngủ một đêm và tôi đã có một giấc mơ!” Ồ, vâng, ừ-m. Thấy không? “Ồ, tôi đã thấy *điều này, điều kia.*” Vâng, ừ-m. “Anh, anh không tin vào những giấc mơ à?” Vâng, thưa ông, tôi chắc chắn vậy. Nhưng nếu giấc mơ đó không ủng hộ Lời Đức Chúa Trời, thì nó sai. Đây là Lẽ thật ở đây, hãy ở lại trong *Đây*. Vâng, thưa quý vị. Dẫn triệu người đến sự sanh ra giả dối, chỉ suy nghĩ!

¹³² Tôi có một mảnh giấy tôi định mang theo, nơi mà tổ phụ đại kết của tất cả các giáo hội Chính thống giáo và Chính thống giáo Hy Lạp đã nói chuyện với Giáo hoàng John thứ 22, và ông nói, “Chúng ta có thể không thấy điều đó trong thế hệ của chúng ta, nhưng tình anh em vĩ đại trong sự nổi lên của cả Tin Lành và

Công giáo đang đến với nhau.”

¹³³ Tôi nghĩ, “Ngợi khen Đức Chúa Trời!” Người nào đó đã cắt nó ra từ một tờ báo, đã viết cho tôi như thế. Tôi tin đó là Anh Norman hay ai đó, đã nói, “Anh Branham, nó trẻ hơn chúng ta nghĩ.” Hãy nhìn xem ngày nay, bộ trưởng quân sự và, ồ, rất nhiều chức vụ khác nhau và Tổng thống, và đất nước này đều do Công giáo kiểm soát. Hãy lắng nghe!

¹³⁴ Anh em nói, “Ồ, họ là những Cơ-đốc nhân.” Là Cơ-đốc nhân thì giống như Đấng Christ, có Thánh Linh của Ngài. Đúng thế không? Đây là một sự thô lỗ, điều gì đó thô lỗ, nhưng tôi muốn nói điều đó. Nếu các bạn gọi một con heo là một con chiên thì điều đó có làm cho nó trở thành một con chiên không? Ồ, nếu anh em nói, “Con heo này, ta thật chán thấy mầy là con heo. Ta muốn có một con chiên, vì vậy ta sẽ đưa mầy ra ngoài đây và ta sẽ rửa sạch hết cho mầy, và ta sẽ rửa răng cho mầy, và ta sẽ chải lông cho mầy, và ta—ta sẽ làm cho mầy thành một con chiên nhỏ. Ta sẽ buộc một dải ruy băng nhỏ quanh cổ mầy và mầy sẽ là một con chiên nhỏ thay vì một con heo.” Anh em đến và nói, “Chiên ơi, chiên ơi, chiên ơi,” nó vẫn kêu, “Ụt, ụt.” Hãy thả nó ra trong chuồng heo, nó sẽ ăn tất cả những thứ cận bã mà nó có thể kiếm được. Đúng! Không phải việc rảy nước cho nó, không phải là đưa nó vào trong nước; đó là sự chết và sự sanh ra! Vâng, thưa quý vị. Nói, “Ta sẽ không cho mi ăn gì ngoài cỏ linh lăng, ta sẽ cho mi ăn thức ăn cho chiên.” Tuy nhiên cho nó ăn cỏ linh lăng, nó vẫn là lợn. Chỉ thế thôi. Đúng thế không? Chắc chắn điều đó đúng. Tại sao, chắc chắn, nó là một con lợn bởi vì bản chất của nó là một con lợn.

¹³⁵ Và nếu anh em yêu thế gian hay những thứ thuộc về thế gian, anh em vẫn là một con lợn. Đúng vậy. Phải có quyền năng của Đức Chúa Trời để biến đổi linh hồn đó. Hãy chết một con lợn, đặt những thói quen lợn của bạn trên bàn thờ, đặt chính bạn trên đó, và để của lễ của Đức Chúa Trời là...hay ngọn lửa của sự phán xét giáng xuống và thiêu hủy anh em, như một con lợn, và tái sinh anh em như một con chiên. Thế thì anh em sẽ không ăn thứ cận bã nào, anh em không thể, sự sành ăn của anh em sẽ không tiêu hóa được nó. Anh em không tốt. Sẽ không, nó chắc chắn sẽ

không làm cho người ấy trở thành một—một con lợn để nói... hay làm cho người ấy trở thành một con chiên để nói anh ta là một con chiên.

¹³⁶ Vì vậy một người được gọi là Cơ-đốc nhân, bởi tín điều nào đó hay cảm giác nào đó! Anh em nói, “Vinh quang thay Đức Chúa Trời, Anh Branham, tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh suốt đêm đó. Tôi đã nói tiếng lạ, ồ, chào ôi, Anh Branham!” Tôi đang nói chuyện với những người Ngũ Tuần bây giờ. “Tôi—tôi—tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh. Ồ, tôi đã có những cảm giác, mọi thứ như thế. Nhưng tôi nói với anh ngay bây giờ, anh đừng đi nói với tôi về thứ Danh Chúa Jêsus ở đó.” Tiếp tục, con heo. Anh em vẫn là một con heo, chỉ thế thôi.

¹³⁷ “Chiên Ta nghe Lời Ta!” Tôi nói, “Nhưng, anh ơi, nhìn kìa, tìm cho tôi một nơi mà họ đã từng chịu phép báp-têm ‘trong danh của Cha, Con, Thánh Linh,’ trong Kinh Thánh.”

¹³⁸ “Tôi không quan tâm điều đó làm gì, ha-lê-lu-gia, tôi không muốn thứ gì về Jêsus Duy Nhất xưa đó.” Ai đã nói điều gì về nhóm Jêsus Duy Nhất không? Tôi đang nói về Kinh Thánh. Jêsus Duy Nhất là một nhóm các tín điều và một nhóm các giáo phái. Người này không thể gọi người kia là điều gì khác, bởi vì cả hai đều ở trong đó.

¹³⁹ Nhưng tôi đang nói về những Cơ-đốc nhân một trăm phần trăm, chân chính, thấu đáo, được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và những giọt sương trên Trời trong đời sống họ. Đó là những gì tôi đang nói về. Nếu anh em là tín đồ Giám Lý và có điều đó, a-men! Điều duy nhất anh em phải làm là được chỉ ra với Lời, anh em sẽ đi theo Nó giống như vịt đi xuống nước. Thấy không? Thật chính xác. Đúng vậy.

¹⁴⁰ Con người ngày nay muốn có những con đường tắt. Họ không muốn...họ—họ nghĩ anh em có được điều đó chỉ trong một phút, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời!” Đó là gì? Họ làm gì? Tối nay họ ở trong một—họ ở ngoài kia trong...Giống như một số trong những người này mà họ có giống như những người nào đó mà tôi có thể gọi tên, nhưng tôi không muốn làm điều đó bởi vì điều này được ghi trên băng ghi âm, nhưng họ đang ở trong một hộp đêm với một cây đàn ghi-ta, đánh nó, và sáng mai họ

đang đứng trong nhà thờ ở đâu đó, đánh cùng cây đàn đó. Ô uest! Kinh Thánh nói trong Ê-sai, chương thứ 28, “Tất cả các bàn tiệc đầy chất nôn mửa. Như chó đi đến chỗ mửa ra của nó và một con lợn đến vũng bùn của nó, chúng cũng vậy.” Tại sao? Họ vẫn là những con chó và những con heo! Đó là những gì làm cho họ trở lại với vũng bùn và tới sự nôn mửa. Anh em vẫn...Họ không được sanh lại. Nếu họ được sanh lại, họ là những tạo vật mới.

¹⁴¹ Anh em biết gì không? Anh em có một con quạ già, nó—nó... không quan trọng anh em cố gắng thế nào để...anh em có thể vẽ nó thật—thật giống như màu ô-liu như chim bồ câu, đúng như màu xám như chim bồ câu, màu trắng, tô vẽ toàn bộ nó, bên trong nó vẫn là một con quạ. Thấy không? Nó vẫn còn hôi thối, một con chim ó già giống như vậy, một kẻ ăn xác thối, ăn những thứ chết của trái đất. Đúng vậy. Nhưng anh em biết gì không? Chim bồ câu thậm chí không phải tắm. Ồ, ha-lê-lu-gia! Thân thể của chim bồ câu, bởi vì nó là chim bồ câu, nó có dầu chảy ra từ lông của nó, điều đó chỉ giữ nó trong sạch mọi lúc, bởi vì nó đến từ bên trong. Ồ! Tại sao? Chim ó nói, “Của tôi, cũng vậy! Tôi đã nhỏ một ít nước thánh vào, thưa anh em, nó đã thích hợp điều đó.” Không, không phải vậy. Vì, nó đến từ bên trong ra, không phải từ bên ngoài vào. Đó là sự sanh ra. “Chúc tụng Đức Chúa Trời, tôi đi nhà thờ giống như ông. Ha-lê-lu-gia, hội thánh của tôi cũng tốt như hội thánh của anh. Ha-lê-lu-gia, chúng ta chỉ...” Được rồi, bạn chim ó. Đấy, đúng vậy. Thấy không? Nhưng chim bồ câu được bôi dầu từ bên trong. Có một—một tuyến nào đó trong chim bồ câu mà không có ở loài chim nào khác như thế, chim bồ câu hay chim cu. Và người ấy tự bôi dầu cho chính mình từ...Bên ngoài, người ấy giữ mình trong sạch mọi lúc. Nó không phải giữ mình trong sạch, có điều gì đó bên trong nó giữ nó trong sạch. Ồ, Chị Way. Ha-lê-lu-gia! Điều gì đó bên trong nó giữ nó trong sạch.

¹⁴² Nói, “Tôi biết, tôi đã gia nhập giáo hội tuần trước. Tôi—tôi—tôi chắc chắn muốn nhận thứ uống với anh, nhưng, hừ! Ừm, điều xì gà đó có mùi rất thơm! Ồ, chị ơi, tôi biết tôi là một hình mẫu xưa, tôi phải để tóc dài ra bây giờ. Nó không kinh khủng sao? Chị biết những chiếc váy nhỏ xinh tôi thường mặc, và mọi người đi,

‘Chà-chà,’ Tôi phải cắt nó đi bây giờ. Chị biết đấy, tôi đã gia nhập giáo hội tuần trước.” Các bạn khốn khổ khốn nạn! Tất cả nước thánh trên thế giới không thể làm sạch bạn.

¹⁴³ Nhưng, thưa anh em, khi anh em có Điều gì đó bên trong anh em, Nó chỉ rửa sạch nó đi mọi lúc. Anh em cứ đứng yên và Nó rửa sạch.

¹⁴⁴ Anh em không phải nói với một con chiên, “Mày phải sanh sản.” Đó là vấn đề với những người Ngũ Tuần ngày nay. Đó là vấn đề với tất cả Cơ-đốc-giáo, nó đang cố gắng tạo ra điều gì đó. Một con chiên không được yêu cầu để sản xuất len; nó tạo ra len. Anh em sanh ra những bông trái của Thánh Linh. Anh em không nói, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi phải bôi đen mặt, tôi phải làm *điều này*, và tôi phải có cảm động, Tôi phải nhảy múa trong Thánh Linh, và tôi đã có được Nó.” Không, không, ừ-m. Chỉ được sanh lại và chính nó thực sự xảy ra. Anh em không phải nói, “Tôi sẽ học suốt đêm, tôi sẽ làm *điều này*, tôi sẽ làm *điều kia*, tôi sẽ tham gia *điều này*, và tôi sẽ làm *tín điều này*, tôi sẽ làm những sự sám hối này chứ?” Không, không. Cứ chết đi, chỉ thế thôi. Thấy không? Được sanh lại, và nó đến từ bên trong, chăm sóc bên ngoài. Thấy không? Rảy một ít nước, và rửa sạch chúng, giống như thay đổi một con lợn thành một con chiên, anh em không thể làm điều đó. Nhưng nếu bên trong nó là một con chiên, thì nó sẽ không còn là một con lợn nữa. Thấy không? Đó là những lời nhận xét thô lỗ; nhưng tôi không được giáo dục, tôi chỉ phải làm điều đó.

¹⁴⁵ Anh em biết đấy, đó là, tôi đã suy nghĩ, đọc về cuộc đời của Giảng Báp-tít ngày nọ, những gì ông đã nói, những gì ông gọi họ là, “Các người thuộc dòng dõi rắn lục!” Tại sao? Ông đã được lớn lên trong đồng vắng. Đấy, ông biết chúng là gì. Dậm chân xuống và chúng lấy chỗ núp. “Anh em thuộc dòng dõi rắn lục.” Cũng vậy, “Cái riu được đặt ở gốc cây.” Cây cối, rắn, riu, ông nói về những gì ông biết. Đó là cách anh em học hỏi Đức Chúa Trời, bởi những gì anh em biết. Anh em thấy một con lợn và một con chiên, không có gì cả. Anh em không thể làm...Anh em có thể rửa sạch con lợn già đó và làm mọi thứ anh em muốn, nó vẫn là một con lợn. Nó phải được tái sinh trước khi nó có thể là một con chiên.

¹⁴⁶ Những lối tắt! Tối nay, họ ở ngoài đây hôm nay, họ sẽ tiếp tục, ồ, chào ôi, và ngày mai họ muốn giăng. Những người Ngũ Tuần cũng để cho họ làm điều đó. Vâng. Họ muốn có một con đường tắt dẫn đến Thiên đàng, “Ha-lê-lu-gia, tất cả những gì tôi phải làm là đi xuống đây và chỉ không nghĩ về điều gì cả, và nói, ‘Ha-lê-lu-gia, Ha-lê-lu-gia, tôi đã mặc áo của Ê-li. Ngày mai tôi sẽ đi đuổi quý. Ha-lê-lu-gia, ha-lê-lu-gia, tôi đã có Nó!’ Ngợi khen Đức Chúa Trời, tôi đi đây!” Họ muốn có con đường tắt đến Thiên đàng, nhận lấy càng nhiều của thế gian càng tốt. Anh em không thể lấy nó. Không có đường tắt. Anh em đến trên đường của Calvary. Anh em đến theo cách của bàn thờ bằng đồng. Anh em đến theo cách của con rắn bằng đồng. Anh em chết! Anh em thật sự chết. Ôi Chúa, tại sao tôi không thể nói điều đó đúng? Anh em chết! Chết với chính mình theo nghĩa đen. Anh em chết với những thứ thuộc về thế gian, và được sanh lại. A-men. Không có thế gian, những thứ của thế gian là chết. Không có đường tắt. Thấy không? Họ muốn đến thật nhanh, họ không muốn lớn lên. Chúng ta lớn lên trong Chúa. Nó cần sự trưởng thành và kinh nghiệm.

¹⁴⁷ Người ta bảo ở Bờ biển miền Tây bây giờ, “Ồ, chúng tôi đã có phép báp-têm bất diệt. Chúng tôi làm phép báp-têm cho anh em bằng nước, anh em quay lại ngay với một thanh niên ngay tại đó, một phụ nữ trẻ. Vâng, thưa quý vị. Các người cứ nhận lấy...” Họ đã có áo của Ê-li, họ đã có những con trai được bày tỏ của Đức Chúa Trời. “Vâng, thưa anh, thưa anh em, Đức Chúa Trời đang tỏ ra các con trai ngay bây giờ. Biểu hiện, nói với họ tất cả về *điều này*. Tối nay các bạn là tội nhân, ngày mai các bạn được tỏ ra là các con trai của Đức Chúa Trời.” Vô lý! Anh em hiểu điều đó ở đâu trong Lời? Trẻ sơ sinh không phải là đàn ông, chúng được sinh ra và lớn lên thành đàn ông.

¹⁴⁸ Hãy lắng nghe ở đây, hãy để tôi chỉ trích dẫn lại chỉ một phút và đọc cho anh em nghe điều gì đó bằng tiếng Ê-phê-sô, câu thứ 11, thứ 12, khoảng câu thứ 15, tôi tin là vậy, ở đâu đó trong đây. Chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ 12:

Để các thánh đồ được trọn vẹn, về công việc của chức dịch,...sự gầy dựng của thân thể Đấng Christ:

Cho đến chừng tất cả chúng ta đi vào sự hiệp một trong đức tin, và...sự hiểu biết về Con Đức Chúa Trời, mà nên...bạc thành nhưn, và tầm thước vóc giạc của Ngài và sự trọn vẹn của Đấng Christ:

Rằng chúng ta từ đó không như những trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, và bị cuốn theo mọi ngọn gió của đạo lạc, (hãy lắng nghe, và đạo lạc là gì?) bởi sự—sự ngu xuẩn của con người, và những kẻ xảo quyệt, theo đó họ nằm chờ đợi để lừa dối anh em;

Nhưng nói lẽ thật trong tình yêu thương...(và, chờ đợi, điều gì?)...nói lẽ thật (Ngài là Lẽ thật) trong tình yêu thương...

Hãy lắng nghe! Các bạn có đang lắng nghe không? Nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

(Điều gì?)...để cho được thêm lên với Ngài...

Gì vậy? Ngày mai? Không. “Thêm lên với Ngài.”

...thêm lên—thêm lên với Ngài...là đầu, tức là Đấng Christ:

Lớn lên trong Ngài! Ồ, có...

149 Tôi nhớ bài giảng đầu tiên tôi đã giảng. Tôi đã lên đó và tôi—tôi nghĩ tôi đã làm rất tốt, và tất cả những bà cụ ngồi xung quanh và họ đã khóc một chút, anh em biết đấy, và nói, “Ồ, thật là một chàng trai tuyệt vời.”

150 Cụ mục sư, Tiến sĩ Davis, là một luật sư già. Tôi đi xuống, và ông ấy nói, “Tôi muốn gặp anh ở nhà.”

151 Tôi nói, “Được rồi.” Tôi bước vào, ngày hôm sau, anh em biết đấy, tất cả đều tràn đầy hứng khởi. Tôi nói, “Tôi đã làm sao, thưa Tiến sĩ Davis?”

Nói, “Điều thối rửa nhất mà tôi từng nghe!”

Tôi nói, “Gì vậy?”

Ông ấy nói, “Điều tồi tệ nhất mà tôi từng nghe.”

“Ồ,” tôi nói, “Anh Davis, mọi người đang khóc.”

152 Ông ấy nói, “Vâng, họ khóc ở đám tang, khóc ở sự sinh ra, mọi thứ khác.” Ông ấy nói, “Đó là gì, Billy, anh không hề trích

dẫn một chút nào của Lời Đức Chúa Trời. Anh đã nói về người mẹ nào đó đã ra đi, hay điều gì đó giống như thế này, và khiến mọi người phải khóc.” Nói, “Anh không được sanh lại trên các sự vật và cảm giác của trái đất này, anh được sinh ra bởi Lời!” Nói, “Billy!”

¹⁵³ Ô, ông ấy đã nói như quát vào mặt tôi. Tôi rất vui vì ông ấy đã làm thế. Thấy không? Thấy không? Không phải nhảy lên nhảy xuống, la hét, không phải thế. Đó là Lời làm cho sống động. Lời được làm cho sống động. Không phải những kinh nghiệm; Lời!

¹⁵⁴ Ông ấy nói, “Tôi nhớ trường hợp đầu tiên tôi đã xét xử, Billy.” Ông ấy nói, “Tôi đã đập vào chấn song,” và ông nói, “Tôi nói, ‘Hãy nhìn xem người đàn bà tội nghiệp này.’” Ô, ông ấy nói, “‘Hãy nhìn bà ấy trông như thế nào, và chồng bà ấy đã ngược đãi bà.’” Và nói, “Tôi đã khóc một chút và nhặt chiếc khăn tay lên, và tôi đã hành động giống như những luật sư còn lại.” Nói, “Tôi nghĩ tôi sẽ trải qua cùng một cảm xúc.” Nói, “Thưa quan tòa, thưa Ngài thẩm phán, tại sao ông không cho bà ấy ly dị? Hãy nhìn ở đó! Bà ấy nói chồng bà ấy đã đánh vào lưng bà ấy.” Ông thậm chí không thể nhìn thấy nó, dưới lớp áo lót của bà ấy. “Họ đánh cô ấy qua lưng.” Và nói, “Tại sao ông không cho bà ấy...” Quan tòa già cứ ngồi đó, nhìn.

¹⁵⁵ Ngay lập tức vị luật sư già đang ngồi phía bên kia, đã đứng lên, ông nói, “Thưa quan tòa, thưa Ngài, hưởng chi bao nhiêu điều sẽ...về sự vô lý này tòa án của ông sẽ chịu đựng?” Thật có rất nhiều điều đang tiến hành.

¹⁵⁶ Đó là cách quá nhiều người làm. Quá nhiều sự tiến hành mà không có đủ Lời đằng sau nó để hỗ trợ. Lớn lên! “Ồ, anh ta đã nhảy múa trong Thánh Linh tối hôm qua, Anh Branham, anh ấy ổn thôi.” Không, điều đó không làm cho anh ấy ổn với tôi. Không, thưa quý vị. Phải lớn lên, được chứng minh, thử nghiệm, lớn lên với Ngài, dày dặn.

¹⁵⁷ Tôi đã đọc lịch sử cách đây không lâu. Tôi đang làm mất quá nhiều thời giờ không? Tôi đã đọc trong lịch sử của hội thánh. Tôi tin Chị Arnold phía sau đó đã “a-men” với tôi ngày nọ về điều gì đó về lịch sử của hội thánh, mà chị ấy đã đọc nó. Tôi đã thấy nơi một đêm nọ có một chàng trai trong tu viện, vào thời của

Thánh Martin, mà anh ấy nói, “Chúa đã làm cho tôi thành một tiên tri già từ Cựu Ước. Thấy không? Tôi là một trong những tiên tri xưa.”Ồ, tôi không thể gọi tên của giám mục ở đó, của ngôi trường nhỏ này, chỉ một nhóm nhỏ như thế này ở đây. Tôi không thể gọi tên anh ấy vào lúc này, nhưng anh ấy đã được huấn luyện dưới sự huấn luyện của Martin. Nghe có vẻ không đúng lắm, vì vậy những người anh em còn lại cứ để mặc anh ấy. Anh ta đã nói tiên tri một cách trực tiếp, “Tối nay Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống và sẽ ban cho tôi một chiếc áo dài trắng, ngồi giữa các anh, và các anh sẽ biết rằng tôi là một trong những tiên tri của Cựu Ước.” Vì vậy, đêm đó, mười hai giờ, thật sự nó đã xảy ra. Những tiếng nói đã được nghe, mọi người di chuyển xung quanh, và chàng trai có một chiếc áo choàng, họ nói thật trắng hết sức. Anh ta đi ra, nói, “Tôi đã không nói với các anh sao?” Nói, “Bây giờ tất cả các anh nhận lệnh từ tôi. Tôi là tiên tri Cựu Ước.”

¹⁵⁸ Nhưng vị giám mục già đã không hành động điều đó ngay. Đó không phải là Lời. Những lời tiên tri không được tạo ra, chúng được định trước. Và một tiên tri sẽ không hành động như thế, lúc ban đầu. Bông trái của nó đã chứng minh rằng nó không phải. Thấy không? Những bông trái đã chứng minh rằng đó không phải là một nhà tiên tri, đấy. Vì vậy ông nói, “Chúng ta sẽ dành phần còn lại của đêm để kiêng ăn và cầu nguyện, và hát thánh ca.” Một ngày hay lâu hơn đã trôi qua. Một lúc sau vị giám mục già, đang cầu nguyện, nói, “Lạy Chúa, chàng trai đó!” Cái áo đó, họ đã nhìn vào nó, dường như...họ chưa hề biết điều gì, thấy bất cứ điều gì giống như nó. Các tác giả đến và nhìn, và họ chưa bao giờ thấy điều gì giống như vậy. Nó đấy. Cuối cùng, họ biết một người là một nhà tiên tri, đó là Martin. Họ nói, “Được rồi, một điều bây giờ anh làm để chứng minh cho chúng tôi. Theo lời Kinh Thánh thì anh sai rồi. Làm thế nào về việc đi qua Martin và đứng trước ông ấy và nói với ông ấy điều đó?” Thấy không?

Anh ta nói, “Ồ, tôi bị cấm đứng trước Martin.”

¹⁵⁹ Người nào có vàng tốt không sợ đi đến máy thử nghiệm; ừ-m, đúng thế, người đó có Lễ thật. Đó là lý do tôi đưa ra lời thách thức: Bất cứ người nào đến và chỉ cho tôi nơi nào phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ là sai. Hãy chỉ cho tôi thấy sự sanh

ra này mà anh em đã có, để chết. Và nếu anh em vẫn có thể gian trong anh em, anh em vẫn thuộc về thế gian. Hãy chỉ cho tôi những điều này. Đừng lo lắng về điều đó, hãy mang nó đến máy kiểm chứng. *Đây là Máy Kiểm Chứng*. Thấy không? Thấy không? Đúng vậy.

¹⁶⁰ Vì vậy họ nói, “Anh sẽ đi dù sao đi nữa.” Và một nhóm anh em đã dẫn anh ta lên, và chiếc áo choàng đã biến mất. Thấy không? Những người Ngũ Tuần hẳn không nuốt điều đó ngày nay sao? Ô, chao ôi! Nó trông giống như thật, nhưng nó không phù hợp với Lời.

¹⁶¹ Martin nói Sa-tan đã xuất hiện với ông một lần nọ, vương miện bằng vàng lớn đội trên, ba hay bốn ngôi sao trong đó như thế, lấp lánh và đẹp đẽ, gã to lớn, tốt đẹp, đẹp trai, được chải chuốt và chải chuốt và lịch lãm, mặc chiếc áo choàng đẹp tuyệt vời, và đôi giày trên chân hẳn bằng vàng, bước ra và nói, “Martin, ông có biết tôi không?”

¹⁶² Bây giờ những người không thấy những khả năng ấy, điều này có thể không—điều này có thể không...anh em có thể không hiểu nó, đấy, nhưng làm thế nào mọi thứ đến với anh em trong những linh khác nhau, và chúng lừa dối như thế nào. Kinh Thánh nói họ sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được, đấy. Những người được chọn, đó là những người được định trước và được sinh ra cho mục đích đó. Thấy không? Thấy không?

¹⁶³ Vì vậy hẳn đến với người được chọn này, hẳn nói, “Martin, người có biết ta chăng? Ta là Đấng Christ.” Hẳn nói, “Người sẽ nhận ra ta chứ?” Và Martin do dự. Có vẻ xa lạ. Hẳn đợi một phút, và hẳn nói lần nữa, hẳn nói, “Người không thấy ta sao? Ta là Đấng Christ. Người có nhận ra ta không?” Hẳn đã nói điều đó ba hay bốn lần với ông.

¹⁶⁴ Đấng Christ đã nói, hay Martin đã nói, “Hỡi Sa-tan, ta biết người. Chúa ta chưa được đội mão triều thiên, nhưng các thánh đồ của Ngài sẽ đội mão triều thiên cho Ngài.” Đó là Lời, đáp lại.

¹⁶⁵ Đó là nơi mà giáo hội Rô-ma có quá nhiều giáo điều, tà linh xâm nhập, trái ngược với Lời, và họ phải chối bỏ Lời để nhận

lấy giáo điều của họ và tránh xa Kinh Thánh. Hãy ở lại với Lời! Đó là sợi dây của Sự sống ngày hôm nay. Sẽ có những linh dấy lên sau một thời gian mà sẽ lừa dối mọi thứ, gần như vậy. Kinh Thánh đã nói vậy. “Như Gian-nét và Giam-be đã chống trả Môi-se, thì những người có tâm trí chống trả này cũng sẽ chống trả đến Lễ thật,” thực hiện những phép lạ và làm tất cả các loại dấu hiệu. Nhưng hãy ở lại với Lời đó. Lời của Chúa đã đến với đấng tiên tri, và họ đã mang Nó ra, và chúng ta tin các đấng tiên tri.

¹⁶⁶ Để ý, vâng, ông nói, “Ta biết ngươi, ở Sa-tan.” Nói, “Chúa ta không phải là một người to lớn như thế. Chúa ta đã ra đi với bộ quần áo cũ kỹ thô kệch, với những vết đinh trên tay Ngài, không mào miện, với những ổ khóa đâm máu. Và khi Ngài trở lại, Ngài sẽ đến như thế, vì Kinh Thánh đã nói Ngài sẽ trở lại giống như cách mà Ngài đã đi.” Và điều đó biến mất khỏi anh ta. Ô, chao ôi!

¹⁶⁷ Cách anh ta đến và thật sự làm cho nó thật đẹp, “Ồ, họ đã nói tiếng lạ. Họ là—họ là—họ là những người tốt nhất mà anh từng thấy.” Anh em đừng tin điều đó. Hãy cương quyết.

¹⁶⁸ Tôi hy vọng Lời không làm anh em chán nản. Những Cơ-đốc nhân được sinh ra lớn lên trong tầm vóc của Đấng Christ khi họ sống. Họ được sanh lại, và đời sống của họ bắt đầu hình thành giống như một em bé. Nó hình thành và bắt đầu phát triển. Điều đầu tiên anh em biết, ở đây họ đang ở trong tầm vóc hoàn toàn. Amen. Thế đấy. Ngày này qua ngày khác, năm này qua năm khác, họ vẫn như vậy. Bây giờ hãy trở lại với Lời, “Nếu các ngươi cứ ở trong Ta!”

¹⁶⁹ Họ nói, “Tôi đã được sanh lại, ha-lê-lu-gia, tôi đã gia nhập với họ. Tôi đã tham gia *điều này*. Tôi đã gia nhập. Tôi không biết, năm ngoái tôi đã tin vào Danh Chúa Jê-sus, bây giờ tôi—tôi đã ủng hộ điều đó bây giờ, tôi—tôi tin *điều này*. Tôi thật sự tin rằng anh em phải sống, phải thánh khiết, nhưng tôi—tôi...*A gì đó nói...*” Những kẻ lang thang, bị cuốn theo với mọi ngọn gió giáo lý. Thấy không? Thế đấy.

¹⁷⁰ Nhưng được sanh ra bởi Thánh Linh và lớn lên trong tầm vóc của Đấng Christ! Anh thấy điều đó không, Anh Dauch? Lớn lên trong tầm vóc của Đấng Christ! Qua đời sống của anh em, chứng minh. Giống như nếu anh em được sinh ra là một tiên tri, anh em

sẽ vẫn như vậy. Nếu anh em được sanh ra là một Cơ-đốc nhân, anh em sẽ vẫn như vậy. “Nếu các người cứ ở trong Ta và Lời Ta ở trong các người!” *Điều này* làm cho anh em lớn lên trong tầm vóc của Đấng Christ. Không phải luật sư trẻ nào đó đánh đập, la hét, khóc lóc, nói với anh em *điều này, điều kia, điều nọ*, tạo nên nhiều cảm xúc; nhưng người nào đó đã lớn lên trong tầm vóc của Đấng Christ, qua nhiều năm đã dày dặn và chứng minh, đứng ở vị trí lãnh đạo. Không có gì khác! “Trên Đấng Christ là Vầng Đá vững chắc chúng ta đứng, tất cả những mảnh đất khác là cát lún thối. Hãy để những giáo phái và tín điều đến, đi, hãy để những chủ nghĩa; xin giữ con khiêm nhường, Chúa ôi, ở lại đúng với Lời và di chuyển ngay qua dòng suối. Nó sẽ dẫn đường cho chúng con đến bến bờ.” Tầm vóc trọn vẹn.

¹⁷¹ Bây giờ hãy xem, nếu chúng ta thấy nó diễn ra như thế nào ở đây, và anh em không thể thay đổi sau sự chết...Bây giờ anh em hãy xem những người này đi vào, nhận được tất cả những cảm giác và các thứ, chạy ra và ngày mai họ đi theo cách *này*. Bạn đã thấy nó chưa? Hàng trăm người trong số họ. Thấy không? Và anh em thấy, anh—anh em thấy điều gì xảy ra. Và bây giờ điều gì xảy ra nếu họ chết trong tình trạng đó? Sự chết không thay đổi nó.

¹⁷² Vì vậy, ồ, hỡi những Cơ-đốc nhân, để kết thúc Lời này, hãy để tôi nói điều này. Chúng ta hãy hướng về Ngài và Lời Ngài, với tất cả sự chân thành, đến một cách khiêm nhường, giống như những Cơ-đốc nhân, và được sanh lại bởi Thánh Linh của Ngài. Và khi anh em được tái sinh, anh em được chứng thực là một Cơ-đốc nhân bởi những bông trái mà anh em sanh ra. Chị hiểu điều đó không, Chị Peckenpaugh? Chị là Cơ-đốc nhân bởi những bông trái của chị mà chị sanh ra. “Bởi bông trái của họ anh em sẽ biết họ.” Đó là một sự chứng thực. Chị có thể không biết chữ ABC của mình, nhưng chị có thể là một quý bà, một Cơ-đốc nhân. Anh chị em có thể bị thế gian ghét bỏ, (nếu anh chị em làm điều đó vì điều gì đó anh chị em đã làm, anh chị em nên bị như vậy), nhưng nếu anh chị em bị ghét vì cơ Ngài, thì khác.

¹⁷³ Bạn có thể không—bạn có thể không phải là một nhà thần học. Hãy nhìn người mù đã bị mù bẩm sinh. Chúa Jêsus đã chữa

lành cho ông. Ông đã được sinh ra, từ khi sinh ra ông thậm chí không có nhãn cầu. Và Chúa Jêsus đã làm cho ông khỏe mạnh, chữa lành ông. Và khi người đó đến xem, và những người Phari-si hỏi ông, nói, “Ngài là Ai?” Họ không thể phủ nhận rằng điều gì đó đã được thực hiện. Vậy thì, người đó không phải là một nhà thần học. Ông không thể tranh cãi như những thầy giảng sẽ làm, những điều kỹ thuật nhỏ, ông không thể giải thích cho họ. Ông không biết Kinh Thánh. Ông không biết Đấng Mê-si được sinh ra như thế nào và những công việc Ngài đã làm. Người đàn ông không biết điều đó. Ông không phải là một nhà thần học. Nhưng ông đã làm gì? Họ nói, “Hãy ngợi khen Đức Chúa Trời. Chúng tôi là những nhà thần học, và chúng tôi biết Ngài là một tội nhân.”

¹⁷⁴ Bấy giờ người đàn ông không thể chối bỏ lời của họ, nhưng đây là những gì ông đã nói, nói cách khác, “Nếu—nếu Ngài là tội nhân và làm điều này, thì việc gì với các ông? Tất cả các ông có chuyện gì vậy?” Thấy không? Ông nói, “Cho dù Ngài là tội nhân, hay không, tôi không biết, tôi không thể nói điều đó. Nhưng một điều này tôi biết, mà tôi đã từng bị mù, bây giờ tôi thấy.” Ông ấy đang làm gì? Ông đã được chứng thực. Đúng vậy. Ông đã được chứng thực. Điều gì đó đã xảy ra với ông. Bản thể của ông đã được thay đổi từ bóng tối thành ánh sáng, từ người mù thành người nhìn thấy.

¹⁷⁵ Và một người được sanh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà đã từng có hình thức tin kính, chối bỏ Lời của nó, và quyền năng của nó, và nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi,” khi ông được sanh lại, ông có thể không phải là một học giả, ông có thể không giải thích được Nó, nhưng ông tin Nó. Giống như...

¹⁷⁶ Nếu các anh chị em da màu của tôi ở đây tha thứ cho tôi vì đã nói điều này, một người anh em da màu tốt bụng ở miền Nam, họ đã kể một câu chuyện nhỏ về ông, nói rằng ông đang mang theo một quyển Kinh Thánh và thậm chí ông không thể đọc được tên của mình. Và ông ấy nói, “Mose, tại sao anh mang theo quyển Kinh Thánh đó?”

Nói, “Đó là Lời của Đức Chúa Trời.”

Họ nói, ồ, nói, “Anh có tin Điều đó không?”

177 Ông nói, “Vâng, thưa ông, tôi chắc chắn tin Điều đó.” Nói, “Tôi tin Nó từ ‘trang bìa’ đến ‘trang bìa,’ và cũng tin vào ‘trang bìa’, bởi vì Nó có ‘Kinh Thánh’ được viết trên Nó.”

178 Nói, “Làm sao anh biết Đó là một quyển Kinh Thánh?” Nói, “Làm sao anh biết Nó là gì?”

179 Ông nói, “Tôi chỉ tin Điều đó. Chỉ thế thôi.” Đó là tất cả những gì ông phải có. Ông chỉ tin Nó. Ông không biết tại sao, nhưng ông tin Nó.

180 Họ nói với ông, “Mose, anh làm, anh sẽ làm bất cứ điều gì mà Kinh Thánh đã nói làm chứ?”

“Vâng, thưa ông.” Ông nói, “Nếu Kinh Thánh nói vậy, tôi sẽ làm điều đó.” Thế đấy.

181 Anh ấy nói, “Được rồi, Mose.” Anh ta nói, “Bây giờ, điều gì xảy ra, nếu hàng rào bằng đá đó ở đó, nếu Chúa bảo ông nhảy qua hàng rào bằng đá đó, ông sẽ, ông sẽ nhảy qua hàng rào đá như thế nào?”

182 Ông ấy nói, “Có phải Kinh Thánh nói cho Mose nhảy qua hàng rào đá đó không?”

183 Anh ấy nói, “Nhưng nếu Đức Chúa Trời phán với ông và bảo ông nhảy qua hàng rào đá thì sao?”

Ông nói, “Nếu đó là Đức Chúa Trời, và Ngài bảo tôi nhảy, tôi sẽ nhảy.”

184 Anh ấy nói, “Làm thế nào anh nhảy qua hàng rào đó mà không có một cái lỗ trong nó?”

185 Ông nói, “Nếu đó là Đức Chúa Trời, Ngài sẽ khiến có cái lỗ ở đó khi Mose đến đó.” Và điều đó đúng. Đúng!

186 Anh em dám nhận lấy Lời Đức Chúa Trời và đứng đó và nói Nó như vậy! Hãy để người đàn bà lo lắng nhỏ bé tội nghiệp này ở đây. Nghĩ rằng cô ấy sẽ chết, và mọi thứ khác đều không ổn với cô ấy, đấy. Cô không chết đâu! Nói, “Làm thế nào tôi có thể làm điều đó, Anh Branham?” Chỉ nhận lấy Lời Ngài và bước lên Nó một lần, đấy. Hãy đứng trên Lời đó, xem điều gì xảy ra. Nói với ma quỷ nó là kẻ nói dối. Chị đã ở trong thời kỳ mãn kinh tất cả những năm này, khoảng năm mươi bảy tuổi. Và hãy tránh xa

điều đó, đó là ma quỷ! Hãy nhận lấy Lời Đức Chúa Trời và nói, “Bởi lần roi Ngài tôi được chữa lành,” hãy xem điều gì xảy ra. Rồi chị sẽ thôi nghĩ mình bị đau tim và mọi thứ. Chị không bị đau tim và tất cả những thứ đó. Đó là lời nói dối. Chị không có nó. Chỉ tin Lời Đức Chúa Trời. Đúng vậy.

¹⁸⁷ Khi các bạn được tái sinh, Đức Chúa Trời chứng thực các bạn. Đó là cách Đức Chúa Trời chứng thực tất cả bản chất của Ngài. Gì vậy? Bởi những bông trái của họ. Đó là cách Ngài chứng thực chức vụ của Ngài. Đúng vậy. Tất cả những đầy tớ của Ngài được chứng thực giống như cách Ngài chứng thực thiên nhiên. Làm thế nào bạn biết đó là một cây đào? Bởi vì nó sanh ra những trái đào. Làm thế nào bạn biết đó là một cây táo? Nó đang sanh ra những quả táo. Làm sao anh em biết đó là một Cơ-đốc nhân? Những dấu hiệu Cơ-đốc nhân sanh ra từ đó, đời sống Cơ-đốc nhân sanh ra từ đó. Làm sao anh em biết anh ấy là một thầy giáo? Lời đến từ người đó. Làm sao anh em biết ông ấy là một nhà tiên tri? Lời đến qua ông, làm chứng, sự chứng thực. Nó tự chứng minh. Làm thế nào nó trở thành điều đó? Khi nó chết đi và trở nên một. Đúng vậy. Khi chúng ta chết và trở nên một tạo vật mới trong Chúa Jêsus Christ, nó mang chúng ta đến với sự kêu gọi của chúng ta, chúng ta ở lại với sự kêu gọi của mình. Những bông trái của Thánh Linh đi theo chúng ta khi chúng ta là đầy tớ của Ngài. Khi chúng ta được sanh lại, những bông trái của Sự Sống của Đấng Christ đi theo chúng ta. Đúng vậy. Làm thế nào bạn biết đó là một cây đào? Nó có những quả đào. Làm sao anh em biết anh ấy là một Cơ-đốc nhân? Người ấy hành động giống như Đấng Christ, người ấy bước đi giống như Đấng Christ, người ấy nói chuyện như Đấng Christ, người ấy sống như Đấng Christ, ở trên tội lỗi, chiến thắng. Người đó làm gì, nói, “Thấy những gì tôi đã làm”? Đấng Christ đã không làm điều đó. Ngài đã hết lòng ngợi khen Cha. Đúng vậy. Đó là cách anh em biết điều đó. Bởi bông trái của họ anh em sẽ biết họ. Điều gì phải...

¹⁸⁸ “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, nếu một người không được sanh lại thì không thể hiểu được Nước Đức Chúa Trời.”

¹⁸⁹ Vì vậy không phải sứ điệp Năm Mới của tôi ở đây lúc mười

hai giờ ba mươi, hay một giờ kém hai mươi, nhưng lời khuyên của tôi dành cho anh chị em, hỡi Cơ-đốc nhân, anh chị em là những người yêu mến Đức Chúa Trời. Khi anh chị em đến với bàn thờ bằng đồng của sự phán xét của Đức Chúa Trời, và anh chị em muốn được sanh lại, cứ đặt chính mình trên đó. Đừng mong đợi để lấy lại, bạn sẽ chết. Đó là sự kết thúc của bạn. Chỉ thế thôi. Nếu anh chị em không làm điều đó, nếu anh chị em không cảm thấy mình có thể làm điều đó, đừng, đừng thử nó, nó sẽ không có tác dụng; một cách sâu sắc, chân thành. Với khoảng mười trang nữa của bài học này ở đây, hay nhiều hơn nữa, những câu Kinh Thánh, tôi bỏ qua. Nhưng hãy đặt chính mình trên bàn thờ bằng đồng của Đức Chúa Trời về sự phán xét của Đức Chúa Trời, và trở nên thật chết đối với thế gian như Đấng Christ đã có. Thấy không? Đến chết như con rắn bị phán xét trong vườn Ê-đen, đã được tượng trưng trong hình dạng của một con rắn bằng đồng, không có sự sống nào trong đó cả. Tất cả sự sống của nó đã chết. Đấng Christ đã không còn sự sống, họ đã cất Ngài khỏi thập tự giá và chôn Ngài trong mồ mả. Ngài đã—Ngài đã chết. Và rồi Ngài đã sống lại cho sự xưng công bình của chúng ta. Và chúng ta chết với Chiên Con của chúng ta trên bàn thờ, và được sống lại, vì...trong sự xưng công bình của Ngài. Làm sao chúng ta biết? Bởi vì Sự Sống của Ngài đã khiến Ngài sống lại từ tình trạng chết chóc đó, cùng Sự Sống đó khiến chúng ta sống lại từ tình trạng chết của thế gian, thành một tạo vật mới trong Chúa Jêsus Christ, và rồi bởi Đức Thánh Linh chúng ta được đóng ấn trong Vương quốc của Đức Chúa Trời cho đến ngày cứu chuộc của chúng ta.

¹⁹⁰ “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu một người không được sanh lại thì không thể hiểu được Nước Đức Chúa Trời.” Đừng cố gắng hiểu Nó. Anh em sẽ không bao giờ hiểu điều đó. Chúa Jêsus đã phán anh em không thể. Chỉ chấp nhận Nó, chấp nhận Nó trên cơ sở Lời Ngài.

¹⁹¹ Đừng bước vào một cách mù quáng bây giờ, và nói, “Ôi Chúa, xin ban cho con một cảm giác.” Đừng, “Lạy Chúa, con nói với Ngài.” Không. Chỉ nói, “Lạy Chúa, xin giết con, lấy thế gian ra khỏi con. Con—con—con vẫn còn yêu những điều thuộc về thế

gian.” Tôi không có ý nói về sự sáng tạo, hoàng hôn và vẻ đẹp, và những thứ như thế, đó không phải là những gì tôi đang nói về. Tôi đang nghĩ về tư duy, sự ô uế, trật tự thế gian. Tất cả những điều này của thế gian. Chỉ là, chúng chỉ chết, cứ tự động chết, và anh em không còn...chúng không còn nắm giữ anh em nữa. Chúng trở nên hôi hám với anh em, “Ừ, chỉ đừng thấy người ta sống trong chúng như thế nào!” Bạn kêu lên. Bạn càng thấy điều đó, bạn càng trở nên tồi tệ hơn! Vâng, thưa quý vị. Quý vị không thể thỏa hiệp với nó. Không có nơi nào để thỏa hiệp. Không có nơi nào để tự đặt mình vào đó khi có thể giới trong đó. Anh em chết với những thứ đó. Và làm thế nào anh em có thể, một khi đã chết với thế gian, rồi lại liên kết với những điều của nó? Không thể làm điều đó. Vì vậy đừng làm thế. Hãy chết với những thứ thuộc về thế gian.

¹⁹² Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Hãy là những Cơ-đốc nhân được sanh lại. Được sanh lại, rồi chị em sẽ không phải nói, “Đó là điều khó khăn nhất,” phụ nữ các chị, “vì tôi để tóc dài ra.” “Đó là điều khó khăn nhất đối với tôi để bỏ đi sự nóng nảy của mình,” các bạn nam. “Anh bạn à, tôi phải nói với vợ tôi. Tôi đến với cô ấy, anh bạn, và tôi bắt tay cô ấy và tôi nói, ‘Anh biết em là một Cơ-đốc nhân, không nên làm điều này, nhưng em hãy im lặng và ngồi xuống.’” Ừ-m, đừng làm thế. Thấy không?

¹⁹³ Anh em muốn thấy một lần anh em có thể khoác tay cô ấy, và nói, “Em yêu, đó không phải là một Cơ-đốc nhân.” Đó là cách bạn muốn trở thành, phải không? Bạn có thể là cách đó. Thấy không? Và khi một người tát bạn vào một bên mặt, bạn không cần phải rạch anh ta bằng một con dao bỏ túi. Thấy không? Một người đàn ông tát vào một bên mặt anh em, hãy nói, “Anh ơi, anh làm thế vì lý do gì?” Thấy không? Thế đấy. Đó là Cơ-đốc giáo. Khi người nào đó nói điều gì đó xấu xa về bạn, thay vì chỉ cố gắng phê trương điều đó, lén vào nơi nào đó và nói, “Lạy Cha Thiên thượng, con người là một người phạm. Con cầu xin Ngài lấy linh đó ra khỏi anh ấy. Đừng để anh ấy làm điều đó. Cầu xin Ngài cứu mạng sống anh ấy.”

¹⁹⁴ Đừng nói điều, “Lạy Chúa, con biết con không nên nói điều đó.” Ồ, anh em có thể không nói điều đó bằng môi miệng, nhưng

hãy nói điều đó trong lòng mình. Thấy không? Đó là tấm lòng của anh em, đấy. Khi anh em được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, anh em thật sự yêu thương mọi người. Bây giờ anh em không yêu những cách của họ và những thứ như thế, không muốn dự phần vào nó. Không, thưa quý vị. Hãy tránh xa những thứ thuộc về thế gian, nhưng anh em cứ giữ chính mình không tì vết. Và cách duy nhất anh em phải làm điều đó, nó đến từ bên trong ra ngoài, giống như chim bồ câu đang sửa soạn lông của nó, anh em thấy đấy. Người ấy không phải sửa chữa chúng, nói, “Bây giờ, hôm nay tôi phải xóa sạch tất cả điều này,” và rồi như thế. Không, nó có dầu bên trong nó bởi vì nó là một con chim bồ câu, chỉ giữ nó sạch sẽ. Thấy không? Đúng vậy.

¹⁹⁵ Bạn sẽ làm điều đó chứ? Bạn sẽ tiếp nhận Ngài như thế không? Đó là lời thuyết phục của tôi với anh chị em trong Đêm Giao Thừa này. Tôi thuyết phục đền tạm nhỏ bé này. Tôi yêu các bạn biết bao, tôi yêu nhóm người nhỏ bé này biết bao! Thật tôi muốn đến lúc nào đó, đi xuống qua tòa nhà này, và chỉ nhìn xem. Anh chị em biết những gì tôi luôn ao ước được thấy không? Một hội thánh đầy dẫy Thánh Linh, tội lỗi đó thậm chí không thể ở chung quanh nó. Ngay khi một thành viên làm điều gì đó sai trật, Thánh Linh sẽ gọi nó ra ngay. Anh ta sợ tự kết hợp với những Cơ-đốc nhân trước khi xưng nhận nó và làm cho nó đúng, bởi vì anh ấy sẽ được gọi ra ngay tại buổi nhóm khi anh em đến với nhau. Anh em thấy ở đó, điều đó chẳng đáng yêu sao? Rồi những kẻ ô uế đến và ngồi xuống giữa anh em, điều đầu tiên anh em biết, Đức Thánh Linh phán trong cách như vậy để bày tỏ những bí mật của lòng họ, đấy, nói với họ. Bây giờ, nếu nó sẽ có tác dụng trên người này, nó sẽ có tác dụng trên người kia. Anh em hiểu không? Thấy không? Và mọi người trong sự cầu nguyện, tất cả anh em như một đơn vị, một người, chỉ một người, giống như tất cả chúng ta là những chi thể của Thân thể này đang di chuyển theo, tất cả đều được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, được đầy dẫy cùng một Thánh Linh, chịu phép báp-têm trong cùng một Thân thể. Điều đó sẽ không tuyệt vời sao? Bây giờ, chúng ta có thể có nó, Đức Chúa Trời đã hứa điều đó với chúng ta. Nhưng trước hết, sự chết, sự chôn, và sự sống lại với Ngài.

196 Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện giờ này. Có một số khăn tay cũng đang nằm ở đây.

197 Lạy Đức Chúa Trời Thánh khiết, chúng con nhận ra, Chúa ôi, rằng...sự thiêng liêng của việc đứng ở chỗ này. Chúng con nhận biết rằng chúng con đang ở trong Nhà của Đức Chúa Trời. Chúng con đang ở trong, sự liên kết với Thân thể của Đấng Christ, là Nhà của Đức Chúa Trời. Các chi thể của Thân thể được tập hợp lại với nhau. Có người đến từ một nơi, và người khác từ nơi khác, nhóm lại với nhau. Và ngày hôm nay, về bài học trường Chúa nhật này, nó đã dài và được rút ra. Nhưng, Cha ôi, con tin rằng đó là sự định trước của Ngài, rằng nó nên là cách này, để chúng con có thể hiểu sự sinh ra và sự sống lại có ý nghĩa gì. Điều đó có ý nghĩa gì khi được sanh lại. Chúng con phải, những điều trước tiên trước hết, chúng con phải chết để được sanh lại. Ngài không bao giờ thay đổi Luật pháp của Ngài. Quy luật tự nhiên vẫn sẵn sắn. Quy luật tự nhiên là bất kỳ hạt giống nào đó trước tiên phải chết để được sanh lại. Và chúng con nhận biết rằng chúng con, cũng phải chết để được sanh lại. Và rất nhiều người, lạy Chúa, hôm nay, con cầu xin Ngài tha thứ cho chúng con, rất nhiều người đã phụ thuộc vào những kinh nghiệm nào đó họ đã có, mà họ tuyên bố họ được sanh lại. Nhưng những bông trái của đời sống họ cho thấy rằng nó...họ đã được sanh ra trên cây xấu.

198 Đó là lý do của con, thưa Cha, như sáng nay mời Anh Neville có nói với con để mang đến một Sứ điệp, con chỉ dạy trường Chúa nhật. Và do đó, Cha ôi, con đã làm điều đó với—với tình yêu thương và với tất cả tấm lòng của con, để dân sự có thể biết điều đó, không nghĩ ngợi dựa trên kinh nghiệm nhỏ bé nào đó họ đã có, nhưng nghĩ ngợi một cách trang trọng về đời sống từng ngày của họ; cách họ sống trong những lúc họ ở trong nhà thờ, và họ sống như thế nào khi sự—sự căng thẳng lớn đến bên ngoài. Họ chạy trốn đến Thập tự giá để được giúp đỡ khi nan đề xảy ra, hay họ bước đi trong tâm linh riêng và ý riêng của họ? Họ có nổi giận khi họ bị làm cho nổi giận không? Đó là câu hỏi này, thưa Cha. Và khi chúng con thấy rằng hoàn toàn không thể cho bất cứ ai trong chúng con để cứu người khác, rằng Đức Chúa Trời đã làm một cách chính đáng, một—một Cửa Lễ đầy đủ, và Đó là Con

Đường duy nhất mà chúng con có thể đến. Không phải bởi giáo hội nào, tín điều nào, giáo phái nào, cảm giác nào, nhưng bởi đường lối của Đấng Christ. Như người đầu tiên, người công bình đã chết, ông đã chết trên bàn thờ với chiên con của mình. Và với chính giờ này, mọi người công bình khác phải chết trên bàn thờ bằng đồng của Đức Chúa Trời, với Chiên Con của Ngài, là Chúa Jêsus Christ. Rồi chúng con chết với Ngài, và sống lại, trong một Sự sống mới. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để nó sẽ không bỏ lỡ bất cứ tấm lòng nào ở đây.

¹⁹⁹ Xin cho chúng con suy nghĩ lại điều đó ngày hôm nay, Chúa ôi, khi chúng con trở về chiều nay, lần nữa lúc bảy giờ ba mươi, để bắt đầu ở đây một loạt các buổi nhóm rao giảng tối nay. Con cầu xin Ngài ban phước cho mỗi tội tở của Ngài tối nay với những Sứ điệp đầy quyền năng, Chúa ôi. Xin ban cho điều đó. Xin cho linh hồn chúng con được đầy dẫy. Những người này đã lái xe rất xa để đến, xin cho có...được đầy dẫy Phúc âm về quyền năng của Đức Chúa Trời qua đêm Giao Thừa này rằng họ sẽ đi khỏi nơi đây hạnh phúc và vui mừng. Xin nhậm lời, Chúa ôi, ban cho họ Thức Ăn thuộc linh cho năm sắp đến. Xin ban cho điều đó.

²⁰⁰ Xin tha thứ cho chúng con về những sự vi phạm của chúng con, như chúng con tha thứ cho những kẻ đã nghịch cùng chúng con. Và Ngài đã phán, “Nếu các người từ trong lòng mình không tha thứ cho mọi sự vi phạm của người ấy, thì Cha Thiên Thượng của các người cũng không tha thứ cho các người.” Vì vậy, lạy Chúa, chúng con tha thứ cho mọi người. Chúng con, bởi đức tin, sáng nay, đặt linh hồn chúng con trên bàn thờ, đốt cháy mọi sự sống của thế gian ra khỏi chúng con, Chúa ôi. Xin cho khói bốc lên từ cửa lễ của chúng con, Chúa ôi, và là mùi thơm trong lỗ mũi của Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vì chúng con không đặt con chiên bị thiêu cháy, nhưng đặt chính mình lên đó như những tội nhân, để bị thiêu đốt như những tội nhân, và thay đổi thành những con chiên của sự sanh ra mới. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁰¹ Thế thì xin đừng dẫn chúng con vào sự cám dỗ, nhưng cứu chúng con khỏi điều ác; sự dữ của bệnh tật, sự dữ của sự chán nản. Chữa lành mọi người trong tòa nhà sáng nay. Mỗi người đau ốm có thể được chữa lành ngày hôm nay, Chúa ôi. Con cầu xin

những lời này trong Danh Đức Chúa Jêsus, rằng những ngọn núi nằm trước dân sự xin cho tất cả chúng được dời đi ngày hôm nay. Nếu đó là bệnh tật, nếu đó là sự tư dục, nếu đó là những đam mê, nếu đó là bất cứ điều gì thuộc về thể gian, xin cho nó dời ra khỏi con đường và để cho Lời của Đức Chúa Trời đi vào và được bày tỏ trong đời sống của họ. Xin giải cứu chúng con khỏi điều ác; vì Nước Trời, Chúa, và quyền năng, và sự vinh hiển, đều thuộc về Ngài, đời đời. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước
 Và đã mua sự cứu rỗi của tôi
 Trên cây Thập tự.

Bây giờ hãy bắt tay nhau.

Tôi yêu Ngài, tôi...

Chỉ cần quay lại, và nói, “Xin chào, người anh em của tôi, xin chào!”

Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước
 Và đã mua sự cứu rỗi của tôi
 Trên cây Thập tự.

Cứ tiếp tục đàn.

²⁰² Tôi muốn cảm ơn mỗi người trong các bạn vì tất cả lòng tốt của các bạn trong năm qua. Có lẽ tôi sẽ có được Sứ điệp của mình tối nay, ý Chúa, lúc bảy giờ ba mươi. Tôi muốn cảm ơn Charlie và Nellie, và Rodney và vợ anh ấy, vì lòng tốt của họ, mùa đi săn khi tôi ở dưới đó, họ đối xử với tôi như thể tôi là cha của họ hay anh em của họ. Và với tất cả các bạn những người đã rất tử tế với tôi, cảm ơn các bạn. Anh và Chị Dauch, và Anh Wright, cũng như Anh Ben, và nhiều người, tất cả—tất cả anh chị em, Anh Palmer và, anh em biết đấy, tất cả anh em từ Georgia, khắp mọi nơi, cảm ơn anh em.

²⁰³ Nhân đây, cha của Margie, họ đã gọi điện ngày hôm qua và nói rằng ông bị đau. Có—có Margie và Rodney ở đây không? Họ không có à? Cụ già thế nào rồi? [Một anh em trong hội chúng nói, “Ông ấy có thể tốt hơn một chút.”—Bt.]

Chúng ta hãy cứ, chậm rãi, chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁰⁴ Lạy Cha Thiên thượng, cách đây vài tuần con ngồi trên mái hiên nhà nhỏ bé trên đường ở Kentucky. Một người cha già đang ngồi ngoài đó mặc chiếc quần yếm, và chiếc áo sơ mi màu xanh đã bạc màu của ông, đang run rẩy. Nắm lấy tay ông và thấy rằng ông đã gần kết thúc. Một người mẹ già mời con ăn bánh quy và nước sốt thịt. Lạy Chúa, họ chỉ đang trông cậy vào Lời Ngài. Bây giờ cụ già ấy chỉ gần như không ở đây, cụ ấy đang rời khỏi chúng con. Đừng để cụ chết như một tội nhân, Chúa ôi. Có lẽ đó là lỗi của chúng con...đầy tớ của Ngài, Chúa ôi. Cụ già tội nghiệp đó, không biết gì ngoài việc đập đất đá và kiếm sống cho con cái mình, nhưng con tìm thấy trong cụ ấy một tâm hồn tốt lành. Đừng để cụ chết như một tội nhân. Con gái cụ là một trong chúng con, Chúa ôi. Và Margie nhỏ bé làm sao, đôi vai bé bỏng chúng đang bị đau nhức, và cách cô ấy chăm sóc con và cố gắng dọn cho con một cái giường để ngủ ở dưới đó, và một—một bữa ăn sáng tại bàn, và cô ấy và Nellie và Charlie và tất cả họ, mẹ Cox. “Và cô ấy đang khóc,” họ nói, “qua điện thoại. Bố cô ấy sẽ đi.” Đó là cha của cô ấy.

²⁰⁵ Lạy Chúa, xin đến với trại dưỡng khí đó ngay bây giờ, đừng gõ vào cửa lều, nhưng cửa của lòng người ấy. Có lẽ một số người trong chúng con đã không làm tròn bổn phận của mình để đi đến với ông ấy, Chúa ôi. Một số đầy tớ khác của Ngài, có lẽ trong những ngày còn trẻ khi tâm trí ông tỉnh táo, có lẽ đó là lỗi của chúng con, Chúa ôi, mà chúng con đã không thuyết phục anh ấy. Thế thì xin tha thứ cho chúng con, Chúa ôi, và đem ông vào Nước Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con giao phó ông ấy cho Ngài bây giờ. Và nếu có thể được, hay là trong kế hoạch vĩ đại của Ngài, nếu Ngài khiến ông sống lại, Chúa ôi, có lẽ một số người trong chúng con sẽ có cơ hội nói chuyện với ông ấy. Tuy nhiên, lời cầu xin của chúng con là dành cho linh hồn của ông ấy, Chúa ôi, bởi vì nó sẽ sớm thực hiện cuộc hành trình của nó, dường như, chèo thuyền ra nơi xa kia, ồ, không có hoa tiêu, không có ai hướng dẫn ông ấy vượt qua sương mù và sương mù nơi xa kia. Ông ấy sẽ lạc đường, Chúa ôi. Xin cho người Hoa tiêu biết đường, đến với ông ấy sáng nay, neo con tàu nhỏ của ông vào mạn tàu của Si-ôn. Khi ông thực hiện cuộc hành trình của mình, ông chắc

chấn sẽ hạ cánh an toàn. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con giao phó ông ấy cho Ngài bây giờ, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Amen.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Chúng ta hãy giơ tay lên.

Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước

Và đã mua sự cứu rỗi của tôi

Trên cây Thập tự.

²⁰⁶ Tối nay tôi sẽ cố gắng nói nhanh hơn một chút với Sứ điệp, như tôi đã làm sáng nay. Bây giờ thời gian trôi qua. Tôi ước gì tôi có thể đưa tất cả các bạn về nhà với tôi, cho tất cả các bạn một bữa ăn tối ngon lành. Tôi chắc chắn sẽ làm điều đó nếu tôi có thể. Nhưng tôi hy vọng rằng Chúa ban cho anh em một—một bữa ăn thực sự, nói về mặt thuộc linh, trong sự nhân từ và thương xót của Ngài, rằng anh em sẽ thấy điều đó và lớn lên với tầm vóc trọn vẹn của Ngài mà anh em yêu mến, Đấng Cứu Rỗi của anh em, Chúa Jêsus Christ. Bây giờ khi chúng ta rời tòa nhà, và đứng để cầu nguyện, khi tan sở, chúng ta muốn hát bài hát của chúng ta, và tin chắc rằng anh em vâng theo nó, *Mang Danh Chúa Jêsus Với Anh*. [Anh Neville nói, “Tôi có một thông báo tôi muốn đưa ra.”—Bt.] (Điều gì? Anh hãy giải tán cử tọa.) Bây giờ, chúng ta sẽ thông báo trong chốc lát, có thông báo ngay khi chúng ta hát bài hát của chúng ta. Được rồi.

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,

Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;

Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,

Danh này chớ quên trong mọi nơi.

Danh tôn quý, Ôi thật dịu dàng!

Hy vọng của trái đất và niềm vui của...

Lạy Chúa Jêsus, xin chữa lành những người này, con cầu nguyện, trong Danh Chúa Jêsus.

Hy vọng của trái đất và niềm vui của...

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,

Như một cái khiên khỏi mọi cạm bẫy; (Hãy lắng nghe bây giờ, điều gì?)

Khi những cám dỗ vây lấy anh em, (Anh em làm gì?)

Cứ kêu Danh Thánh trong lời cầu nguyện.

Danh tôn quý, Ôi thật dịu dàng!

Niềm hi vọng của đất và niềm vui của Thiên đàng;

Danh tôn quý (Danh tôn quý!), Ôi thật dịu dàng!

Niềm hi vọng của đất và niềm vui của Thiên đàng.

²⁰⁷ Bây giờ hãy nhớ, tôi tin rằng Chúa Jêsus Christ nói điều này với mọi người, về sự Dạy dỗ đầu tiên của Ngài: “Nếu một người không được sanh ra bởi nước,” đó là Lời, rửa sạch bằng nước bởi Lời, “và của Thánh Linh,” là Đức Thánh Linh, Đức Thánh Linh xác nhận Lời, “người đó không thể nhìn thấy Nước Thiên đàng.” Bạn có tin điều đó không? Thấy không? “Bởi nước,” rửa sạch bằng nước bởi Lời, Lời và Lẽ thật, Ngài là Lẽ thật, “nước và Thánh Linh,” Thánh Linh đến với Lời, để xác nhận Lời, làm cho Đức Chúa Trời sống trong tôi, đấy, “chúng ta không thể hiểu được Nước Thiên đàng cho đến khi điều đó xảy ra,” rồi khi điều đó bắt đầu xảy ra, rằng chúng ta thấy Lời ở trong chúng ta, được sanh ra bởi Lời và bởi Thánh Linh, bày tỏ chính Nó, dẫn dắt tôi, không xa rời Lời, Thánh Linh dẫn dắt tôi đến với Lời, và Lời đang sống trong tôi, làm cho Đức Chúa Trời bày tỏ trong đời sống anh em, “Anh em sẽ không bao giờ hiểu được Nước Đức Chúa Trời, và không thể nào bước vào đó.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Anh Neville.

61-1231M Các Người Phải Được Sinh Lại
Đền tặm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org